

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. 11. 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Petry Ritterové a přísedících Kateřiny Čadové a Evy Syrkové

takto:

Obžalovaný

Ing. Tomáše B., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinen, že

1.

dne **11. 11. 2017** ve Spolkové republice Německo v Berlíně na Gehlberger Strasse 13, v provozně Motorradteile Spandau Jörga W., vydávajíc se za neexistující osobu Marka P., narozeného xxx, **koupil** rám havarovaného motocyklu tovární značky BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky xxx, VIN: WB10A0603GZ675543 a osvědčení o registraci vozidla vydané Spolkovou republikou Německo za částku 1 000 €, přičemž identifikační údaje z tohoto havarovaného motocyklu následně použil k legalizaci motocyklu téže tovární značky a typu, a to BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky xxx, VIN: WB10A0609FZ426050, který byl v době od 18. 10. 2017 do 19. 10. 2017 odcizen neznámým pachatelem původnímu majiteli Ulrichu T., narozenému xxx, ve xxx, kdy po provedení zásahu do VIN odcizeného motocyklu, **který v době od 18. 10. 2017 do 1. 12. 2017 koupil na bližší nezjištěném místě v Spolkové republice Německo**, v úmyslu zastřít jeho skutečný původ a získat neoprávněný majetkový prospěch z jeho následného prodeje, takto upravený motocykl s osvědčením o registraci vozidla, prodal dne 20. 4. 2018 v Ostravě poškozenému **Marcelu Ch.**, narozenému xxx, za částku 265 000 Kč, u čehož se vydával za Mgr. Jana S., kdy poškozený motocykl dne 14. 5. 2018 přihlásil na svoji osobu na Magistrátu města Přerova, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx, přičemž hodnota motocyklu ke dni prodeje poškozenému činila **295 600 Kč**,

tedy

na jiného převedl věc, která byla získána trestným činem v cizině jinou osobou, a spáchal takový čin ve vztahu k věci, která má větší hodnotu,

2.

v blíže nezjištěné době **9. 8. 2016 do 23. 3. 2018 ve Spolkové republice Německo koupil** osvědčení o registraci vozidla Spolkové republiky Německo část I. číslo ZBI 165098760 a část II. číslo EN118015 náležející k motocyklu tovární značky BMW S 1000 RR, původní registrační značky XXX, VIN: WB10D1001GZ336544, který měl ve Španělsku nehodu na závodní dráze během sportovní události pořádané společností BMW Company a následně byl odhlášen ke dni 9. 8. 2016 z registru vozidel, přičemž identifikační údaje z tohoto havarovaného motocyklu použil k legalizaci motocyklu téže tovární značky a typu, a to BMW S 1000 RR, původní registrační značky XXX, VIN: WB10D1009GZ337389, který byl v době od 1. 9. 2017 do 4. 9. 2017 odcizen původnímu majiteli Ludwigu I., narozenému xxx, ve xxx neznámým pachatelem, kdy po provedení zásahu do VIN odcizeného motocyklu, **který v době od 1. 9. 2017 do 1. 12. 2017 koupil na blíže nezjištěném místě v Spolkové republice Německo**, v úmyslu zastřít jeho skutečný původ a získat neoprávněný majetkový prospěch z jeho následného prodeje, takto upravený motocykl s osvědčením o registraci vozidla, prodal dne 17. 7. 2019 v Ostravě – Zábřehu, na parkovišti před obchodním domem IKEA, poškozenému **Robertu Š.**, narozenému xxx, za částku 290 000 Kč, kdy poškozený motocykl přihlásil dne 24. 7. 2019 na svoji osobu na Magistrátu města Ústí nad Labem, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx, přičemž hodnota motocyklu ke dni prodeje poškozenému **292 500 Kč**,

tedy

na jiného převedl věc, která je výnosem z trestné činnosti spáchané v cizině jinou osobou, a spáchal takový čin ve vztahu k věci, která má větší hodnotu,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

přechin **podílnictví** dle § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) **trestního zákoníku** ve znění platném a účinném do 31. 1. 2019,

pod bodem 2.:

zločin legalizace výnosu z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 alinea 1, odstavec 3 písmeno b) **trestního zákoníku** v platném znění,

a odsuzuje se

podle § 216 odstavec 3 **trestního zákoníku**, § 43 odstavec 1 **trestního zákoníku**, § 52 odstavec 2 písmeno b) **trestního zákoníku** k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 **trestního zákoníku** se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 71 odstavec 1 **trestního zákoníku** se dále ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty a to:

- peněžních prostředků zajištěných na bankovním účtu číslo xxx vedeném u Air Bank a. s. ve výši 10 000 Kč,

- peněžních prostředků zajištěných na bankovním účtu číslo xxx vedeném u Fio banka, a. s. ve výši 113 917,16 Kč,

- nemovitosti - jednotky č. xxx, garáže, zapsané na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Ostrava, pro obec Ostrava, katastrální území Zábřeh nad Odrou, včetně podílu ve výši 1619/38594 na společných částech domu a pozemku.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškození

Marcel Ch., narozený xxx, trvale bytem xxx,

Robert Š., narozený xxx, trvale bytem xxx,

odkazují s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného u hlavního líčení soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový děj tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Soud v hlavním líčení provedené důkazy hodnotil jednotlivě, i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného tak, jak byla vyslovena ve výrokové části tohoto rozsudku.
3. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl jen, že usnesení o zahájení trestního stíhání se nezakládá na pravdě, **dále využil svého zákonného práva nevypovídat. U hlavního líčení konaného dne 30. 4. 2021 obžalovaný vypovídal** spontánně, opět, že se necítí vinen, nezasahoval do VIN motocyklů (dále i jen M) ani jiných identifikátorů, uvedl, že oba M zakoupil jako celek, včetně dokladů, přiznal, že motocykl (dále též i jen M), který je předmětem bodu 1. obžaloby i výrokové části rozsudku (dále jen **M1**), který koupil a na který měl doklady, prodal poškozenému Ch., a pak obšírně objasnil v podstatě svůj pohled na odborná vyjádření, která zkoumala VINy a typové štítky, čísla motorů a argumentoval i protokolem z Cartecu Ostrava s.r.o., který tvrdil, že získal den před hlavním líčením v rámci vlastního šetření. U M, který je předmětem bodu 2. obžaloby i výrokové části rozsudku (dále jen **M2**) viděl v podstatě stejný problém v odborném vyjádření, a rovněž přiznal, že M2 prodal Š., což k dotazům podrobně popsal a odpovídal i na další dotazy, z časových důvodů obžalovaný nevypovídal ani mu nebyly kladeny dotazy ke skutku pod bodem 1. U dalších hlavních líčení již **obžalovaný využil svého zákonného práva nevypovídat a založil své vyjádření**. Konkrétní relevantní skutečnosti z výpovědi a vyjádření obžalovaného a jeho obhajoba budou citovány níže.
4. **Soud provedl dokazování** výslechem svědků - poškozených v této věci Marcela Ch. a Roberta Š., svědků Zdeňka N. a Michala K., čtením úředních záznamů o podaných vysvětleních Aleše V. a Jaromíra J., předložením listinných, připojených spisů a věcného důkazu, a čtením znaleckých posudků.
5. Výpovědi svědků Marcela Ch., Roberta Š. a Zdeňka N. bylo prokázáno, že se se s obžalovaným zkontaktovali přes inzerci prodeje M. Svědek Robert Š. navázal prvotní kontakt na inzerát na prodej M BMW S 1 000 RR červené barvy za 269 000 Kč s možností slevy, než se na ni však stačil přijet podívat (asi za 14 dnů) mu obžalovaný sdělil, že M je prodáný /*zjevně se jednalo o motocykl, který je předmětem zejména pražského spisu, který bude konkretizován níže (dále i jen M3), kdy soud již na tomto místě upozorňuje na rozdíl inzerované ceny M a ceny, za kterou byl M skutečně prodán K. - 250 000 Kč, byť tedy již v době prodeje měl obžalovaný dalšího potenciálního kupce- Ch./*. Dále mu obžalovaný sdělil, že jeho kamarád bude prodávat stejnou motorku, která má najeto 1 000 Km, tedy prakticky novou, a začal se zajímat o možnost přihlášení u správního orgánu (dále jen i DI) příslušnému k zápisu vozidel do centrálního registru vozidel ČR (dále i jen přihlášení) s tím, že bude zřejmě nutno zaplatit daň.

Dál byly výpovědi jmenovaných svědků prokázány okolnosti setkání obžalovaného se svědky Marcelem Ch., Robertem Š. a Zdeňkem N. a vlastní koupě motocyklů, mj. že M zakoupili i s osvědčením o registraci vozidla (dále i jen TP) vydaným Spolkovou republikou Německo (dále i jen SRN) a skutečnost, že pokud prováděli na M úpravy či změny (jen Ch. a Š.), rozhodně se netýkaly VINů a motoru.

6. Výpovědi svědka Roberta Š. bylo dále prokázáno, že se s obžalovaným sešel za účelem prohlédnutí M, která měla být kamaráda obžalovaného. S obžalovaným se sešli v Ostravě na parkovišti poblíž obchodního domu IKEA, kde si svědek M poprvé prohlédl, poté chtěl obžalovaný přejet na vedlejší silnici, protože motorka nebyla přihlášená, proto M naložil do dodávky VW Transporter a jeli asi 5 km na nějaké prašné parkoviště. Na svědka to působilo tak, že obžalovaný chtěl pryč z toho parkoviště IKEA. Svědek si po prohlédnutí M nechal čas na rozmyšlenou a asi po týdnu obžalovanému ozval, že by M vzal. V den koupě měl naspěch a chtěl přijet za obžalovaným domů, aby tak urychlil čas schůzky, což obžalovaný razantně odmítl. Obžalovaný na domluvené místo schůzky přijel k překvapení svědka sám, tedy bez kamaráda, kterému měla M patřit. Obžalovaný mu na to řekl, že spolu mají nějaké kšefty a že za kamaráda může mluvit a jednat. Obžalovaný na místo přijel s předvyplněnou kupní smlouvou (*na KS byla uvedena adresa, která nebyla aktuální*), zkontrolovali VIN s TP a předali si peníze (*přestože zákon č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti, který je platný již od roku 2004, zakazuje provádět hotovostní platby převyšující 270 000 Kč*). Obžalovaný na něj působil tak, že měl vědomosti o motorkách, vyprávěl mu, co všechno se dá zjistit u BMW. Na M pak svědek jezdil asi 3 měsíce, během toho na M měnil kola a pneumatiky, předchozí kola zničil. Po nějaké době požádal kamaráda, aby mu na své M vyfotil VIN, a když fotku porovnal s provedením VIN na M, kterou koupil od obžalovaného, zjistil, že na té kamarádově byl lépe proveden, na jeho M nebyly znaky, resp. ražení tak přesné. On sám úpravu VIN neprováděl ani to neměl v úmyslu, nezná ani nikoho, kdo by to dokázal. Poté co si uvědomil, že nejspíš naletěl podvodníkovi, snažil se domluvit si s obžalovaným schůzku. Obžalovaný se po telefonu zajímal, zda svědek byl na Policii a co jim řekl. Nakonec (celkově napotřetí) se sešli v Ostravě na Benzině, kde po konfrontaci ohledně kvality VIN obžalovaný svědkovi řekl, že M takto koupil, že to byla dobrá cena, přičemž tato informace se rozcházela s původní, tedy že M měla být kamaráda. Obžalovaný mu během prodeje ukazoval nějaký papír, na kterém bylo uvedeno, že k M není záznam o škodě. K otázce, jak k tomu papíru přišel, obžalovaný řekl, že v BMW to neradi vidí, ale že je schopen to z nich vytáhnout, že by to měli říct. Dále se vyjádřil k tomu, že na M byl stočen stav tachometru (počet km navýšen), kterému neodpovídal stav pneu, dozvěděl se i o předchozí evidenční kontrole na STK, jak bude rozvedeno níže.
7. Výpovědi svědka Marcela Ch. bylo dále prokázáno, že se s obžalovaným zkontaktoval přes inzerát umístěný na webu motorkari.cz (inzerující měl být z Hlučína) potkali se někde na okraji Ostravy. Obžalovaný na schůzku přijel sám na předmětné M, svědek si M krátce vyzkoušel a zaplatil za ni 265 000 Kč. Pro motorku s ním jel kamarád Aleš V., kterému svědek po cestě zpět říkal, že se mu to nezdá. Nezdálo se mu, že na smlouvě nebylo číslo občanského průkazu, občanské průkazy si neukazovali. Když svědek váhal s cenou, tedy že se rozmyslí, obžalovaný na něj naléhal, že už mu jede další zákazník, k důvodu prodeje mu řekl, že rekonstruuje byt. Obžalovaný na místo přijel s předvyplněnou smlouvou, doplnila se konečná cena. Jméno ze smlouvy si nepamatoval, vybavuje se mu jméno Martin, ale v jednací síni označil jako prodejce obžalovaného. Po předložení kupní smlouvy zmocněnce svědek upravil svou výpověď tak, že prodávajícím byl Jan. O prodávajícím si předem nic nezjišťoval, když mu volal asi měsíc po koupi motocyklu, číslo bylo nefunkční. Svědek dále vypověděl ke změnám provedeným na motorce, tedy že nakoupil sedlový rám se sedlem (přičemž běžně se M dle názoru svědka prodává s druhým sedlem), prodlužovací trubku na výfuk, dále se odkázal na faktury, ze kterých vyplynulo, že na motorce měnil zrcátka, spojler. Uvedl, že s VIN a s motorem nedělal vůbec nic. Obžalovaný na něj působil jako zkušený prodejce, vyznal se

v motorkách, ukazoval mu místo, na kterém by se dalo poznat, že M byla dříve havarovaná, i když bylo později spravovaná, což nebyla (*i z tohoto soudu vyplývá, že se nemohlo jednat o M, která byla těžce havarovaná na okružku*). K původu M uvedl, že je z Německa, ale blíže to nerozváděl.

8. Výpověď svědka Marcela Ch. potvrdil i jeho kamarád Aleš V., když vypověděl, že byl společně s poškozeným v Ostravě, kde poškozený kupoval motocykl. Přijeli někam na okraj Ostravy, kam po chvíli přijel na motocyklu značky BMW prodávající. Poškozený si motocykl prohlédl a zkontroloval jeho technický stav. Vše se zdálo být v pořádku. Poškozený s prodávajícím uzavřeli kupní smlouvu. Před podpisem kupní smlouvy si poškozený nijak neověřoval totožnost prodávajícího. Schůzce nebyla přítomna žádná jiná osoba.
9. Výpovědí svědka Zdeňka N. bylo dále prokázáno, že reagoval na inzerát na červenou M BMW S 1000RR, ke kterému bylo v inzerátu uvedeno, že je jako nový, měl být někde ze showroomu v Německu. S prodávajícím se po telefonu domluvili na schůzce někde na okraji Ostravy. Obžalovaný na schůzku přijel dodávkou, ze které vytáhl M, kterou si svědek prohlédl, chtěl vidět i doklady od M, doklady obžalovaného si svědek nevyžádal. Neptal se na okolnosti prodeje ani na to, jak M původně nabyt, Obžalovaný mu předal doklady od M, které se zdály být v pořádku, bylo mu řečeno, že M není problém přihlásit v ČR. Protože u sebe svědek neměl hotovost, sešli se druhý den na stejném místě, kam obžalovaný přijel na předmětné M, s přichystanou kupní smlouvou, kde bylo vše vypsáno vše v pořádku až na to, že pak svědek zjistil, že ve smlouvě byly falešné údaje (*to se dozvěděl později při snaze o registraci M, resp. informování se povinnosti hrazení DPH*). Smlouvu podepsal a předal obžalovanému peníze, tedy 400 000 Kč. Na DI mu bylo sděleno, že jelikož nemá motorka najeto více jak 6 000 Km a není ani dost stará, bude muset před její registrací zaplatit DPH. Svědek obžalovanému s touto informací volal, ten mu říkal, že to není možné, že se daň musí platit, a když svědek později volal na stejné tel. číslo, bylo již nefunkční. Nakonec se za asistence Policie ČR dohodli na vrácení peněz a M. Dále se svědek vyjádřil k barvě M, která byla červená a trochu bílá, kyvná vidlice byla z leštěného hliníku (stříbrná). Po předložení fotografií na č. l. 381-384 uvedl, že typ M je stejný, barva M a kyvné vidlice je jiná (černá).
10. Další relevantní skutečnosti uvedenými důkazy prokázané či soudem hodnocené budou rozvedeny níže.
11. Po **provedeném dokazování soud dospěl k závěru** o pravosti a pravdivosti listinných důkazů citovaných výše (vyjma pravdivosti totožnosti kupujícího na KS ze dne 11. 11. 2017 a totožnosti prodávajícího na KS ze dne 23. 3. 2018 a 20. 4. 2018, části obsahu odborného vyjádření z oboru kriminalistika, defektoskopie, metalografie a technická diagnostika ze dne 3. 2. 2020 č. l. 14 -17 pražského spisu, a obsahu kupní smlouvy s uznáním dluhu ze dne 3. 12. 2019 č. l. 586) a autentičnosti záznamu na CD nevznikly žádné pochybnosti, jakož i správnosti, jasnosti a úplnosti závěrů znaleckých posudků. Rovněž nevznikly pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědků, vyjma svědka K., (byť se o to obhajoba snažila u obou poškozených). Naopak vznikly pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědka Michala K., které soud dovedl právě z rozporů a odchylek v jeho tvrzeních a výpovědi samotného obžalovaného (zejména co do vyrovnání údajného dluhu obžalovaného) a i s dalšími důkazy, kdy motivace svědka je zřejmá z obsahu jeho výpovědi, je zde zjevná snaha svému „dobrému kamarádovi“ - obžalovanému pomoci či minimálně neuškodit. Příkladem možno uvést, že na úvod svědek vypověděl, že on obžalovanému kdysi pomáhal opravovat auta, pak začal tvrdit, že když se „v mládí hrabali v autech“- opravovali auta, tak to obžalovanému moc nešlo, a pak uvedl, že on obžalovanému opravoval jeho auto, nebo když k dotazu předsedkyně senátu uvedl, že o obžalovaném ve vztahu k motorkám v předmětné době moc neví, pak nevěděl nic a následně se k dotazům zmocněnce poměrně konkrétním způsobem rozpovídal. Přesto se svědek opakovaně „prořekl“, např. když k dotazu, čím se obžalovaný v předmětné době živil, svědek odpověděl, že sem tam prodal M. Soud tedy vycházel v jeho výpovědi jen z částí, které se netýkají přímo předmětné trestné činnosti (např. když vypovídal o to,

že obžalovaný umí dobře německy, nebo že často jezdil do zahraničí, kde se též zdokonaloval v angličtině) či jsou souladné se skutečnostmi prokázanými dalšími důkazy, jak je konkrétně argumentováno v tomto odůvodnění.

12. Obhajoba se snažila vnést pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědků, konkrétně u svědka Š. vyjádřením obžalovaného v tom smyslu, že fotka, kterou soudu svědek předložil, je náhodná fotka, kterou lze stáhnout kdekoliv z internetu, aniž by bylo možno identifikovat předmětný M2. Takto se obžalovaný vyjádřil hned poté, co svědek obdržel do telefonu při hlavním líčení fotku M2 z doby, kdy ho koupil svědek N., a poukázal na stříbrnou barvu kyvné vidlice na fotografii s tím, že v době, kdy M2 koupil svědek Š., měla kyvná vidlice barvu černou, tedy v okamžiku, kdy výpověď svědka podpořená fotografií vyvracela výpověď obžalovaného o tom, že s kyvnou vidlicí nikdy nic nedělal (kdy obžalovaný k dotazu na barvu vidlice v době, kdy M prodal N. a pak Š., odpověděl, že neví), neboť právě ke změně barvy kyvné vidlice došlo v návaznosti na změnu celého barevného provedení M2 v mezidobí, kdy obžalovaný M získal zpět od N. než ho prodal Š. Celkovou změnu kapotáží z červené na černou obžalovaný přiznal, a tato změna je nepochybně prokázána i výpovědi svědků N. i Š., a je zadokumentována i na dokladech z STK z 26. 3. 2018 a 24. 7. 2019, kdy fotografie z STK v Litovli ze dne 26. 3. 2018 v barevném provedení soud opatřil z Ministerstva dopravy ČR a fotodokumentace pořízená k protokolu k předání vozidla k odtahu a uskladnění ze dne 5. 2. 2020 byla již součástí spisu. Uvedené důkazy nepochybně prokazují též změnu stavu ujetých km na tachometru M: dne 26. 3. 2018 - 979 km a dne 24. 7. 2019 - 6 287 km, aniž by do tohoto data byl M přihlášen k provozu na pozemních komunikacích a obžalovaný konstantně tvrdil, že na M nejezdil. Výpovědi svědků N. i Š. a barevné fotografie tedy nepochybně prokazují i změnu barvy zadní kyvné vidlice. U svědka Ch. obhajoba doslova bazírovala na detailu z jeho výpovědi spočívajícího v tom, zda svědek motocykl, resp. VIN slovy obžalovaného v „BMW“ prověřoval před či po koupi M, a to přestože svědek u hlavního líčení uvedl, že neví, kdy do CarTec Ostrava volal, zda to bylo v den koupě či již měl M doma. Obhajoba se dožadovala, aby svědkovi byly přečteny a předestřeny úřední záznamy o podaných vysvětleních ze dne 27. 2. 2019 a 7. 3. 2019, kdy návrh obhájce na jejich předestření byl s ohledem na rozpor se zákonnou úpravou (§ 158 odstavec 6 věta poslední a 211 odstavec 6 trestního řádu) zamítnut s tím, že úřední záznamy mohou být (resp. jen úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 7. 3. 2019, který byl proveden dle trestního řádu) čteny jen za souhlasu stran a sloužit pouze k hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka, kdy i na tom obhajoba trvala a po jeho přečtení dle 211 odstavec 6 trestního řádu se obžalovaný vyjádřil, že svědek v tomto „lhal“. Soud konstatuje, že svědek sám dodal, že neví, kdy VIN prověřoval, navíc tento časový údaj je naprostý detail, kdy neschopnost přesného časového zařazení je dle názoru soudu vysvětlitelné časovým odstupem. Navíc svědek M prověřoval v CarTec Ostrava s.r.o., tedy na tom stejném místě, kde obžalovanému k M1 vydali dle jeho slov v dubnu 2021 „Protokol o procesu“ i „Potvrzení servisní objednávky“ na jméno Bc. Marcel Ch. i s jeho adresou, obojí ze dne 25. 7. 2018, kdy tyto doklady obžalovaný založil k důkazu u hlavního líčení dne 30. 4. 2021, konkrétně u „pana Č.“, který mu zjistil, že M „je v pohodě“, a který je ve zprávě, kterou zaslal CarTec Ostrava s.r.o. jako odpověď na výzvu soudu, uveden jako servisní technik, který v případě potřeby podá k předmětné věci svědectví.
13. **Provedeným dokazováním bylo bez pochybností prokázáno** co do podstaty **k nabytí M obžalovaným**, že M1 i M2 (jako takové, tedy stroje) obžalovaný koupil v Německu. U M1 obžalovaný sám vypověděl, že M koupil, a lze dovodit, že v Německu, a to z výpovědi obžalovaného i svědka K. Svědkovi Ch. obžalovaný přímo sdělil, že M koupil v Německu. U M2 obžalovaný nejprve sám jednoznačně vypověděl, že M koupil v Německu, lze toto vyvodit i z výpovědi svědka K. Svědkovi N. obžalovaný přímo sdělil a bylo uvedeno v inzerátu, že M je dovezený z Německa, kde stál v autosalonu a nejezdil, a obžalovaný ve své výpovědi i podrobně popsal okolnosti koupě. Dále obžalovaný vypověděl, že oba M koupil jako celek i s doklady, u M1 je toto jeho tvrzení vyvráceno, jak bude pojednáno níže, u M2 výpověď obžalovaného o tom, že

doklady koupil v Německu, tedy úkon koupě osvědčení o registraci vozidla vydané Spolkovou republikou Německo jako takové, nebylo jiným důkazem vyvráceno ani jiným způsobem zpochybněno, pak není důvod mu nevěřit. Proto **došlo k úpravě skutkových vět oproti podané obžalobě**, a to i co do časového vymezení koupě, u M1 od jejího odcizení do doby, kdy obžalovaný koupil garáž, sice vypověděl, že motocykly dříve parkoval v Ducatu, než koupil garáž, ale kdy termín koupě nelze určit, takže jako nejzazší termín je okamžik koupě garáže, u M2 byla doba koupě M stanovena na stejném principu jako u M1, doba koupě TP je ohraničena okamžikem odhlášení M2 z registru vozidel v SRN do prvního prodeje M2 s TP v ČR N.

14. Jak byla získána věc, kterou na sebe nebo na jiného podílník či pachatel trestného činu legalizace převedl, je soud povinen vyřešit jako předběžnou otázku (§ 9 odstavec 1 trestního řádu).

15. Soud dospěl k závěru, že M1 a M2 (tedy stroje) byly M1 získána a M2 výnosem z trestného činu krádeže. Vycházel z následujících prokázaných skutečností.

16. K **M1** bylo prokázáno, že obžalovaný motocykl s osvědčením o registraci vozidla prodal dne 20. 4. 2018 v Ostravě poškozenému **Marcelu Ch.**, u čehož se vydával za Mgr. Jana S., což prokazuje mj. kupní smlouva (č. l. 221-222), která obsahuje celkem 6 článků, které specifikují smluvní strany, předmět koupě - motocykl BMW R NINE, VINWB10A0603GZ67**5543** uvedený do provozu 8. 9. 2016 s dvěma kusy klíčů, kupní cenu 265 000 Kč a prohlášení prodávajícího, kupujícího a závěrečná ustanovení (čítající jednu, dvě a tři stručné věty), datum, místo uzavření a dopisy smluvních stran. K M1 bylo dále prokázáno, že motocykl BMW R NINE T R1ST, VINWB10A0603GZ67**5543**, poškozený Ch. dne 14. 5. 2018 přihlásil na svoji osobu na Magistrátu města Přerova, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx a následně M vydal v rámci předmětného trestního řízení, kdy jeho stav a barva (černá) jsou zachyceny na fotodokumentaci.

17. K **M2** bylo prokázáno, že obžalovaný motocykl s osvědčením o registraci vozidla prodal dne 17. 7. 2019 v Ostravě – Zábřehu na parkovišti před obchodním domem IKEA, poškozenému **Robertu Š.**, což prokazuje mj. kupní smlouva (č. l. 474-475), která obsahuje celkem 6 článků, které specifikují smluvní strany, předmět koupě - motocykl BMW S 1000 RR, WB10D10001GZ33**6544** s dvěma kusy klíčů a dokumenty – německý „velký a malý TP“, kupní cenu 290 000 Kč a prohlášení prodávajícího, kupujícího a závěrečná ustanovení (čítající stejné jednu, dvě a tři stručné věty jako předchozí kupní smlouva, jen navíc je u prohlášení kupujícího uveden, že kupující byl upozorněn, že musí zaplatit DPH z kupní ceny a též, že mu byla poskytnuta sleva z kupní ceny na případné opravy, datum, místo uzavření a dopisy smluvních stran. K M2 bylo dále prokázáno, že motocykl M2 BMW S 1000 RR, WB10D10001GZ33**6544**, poškozený **Š.** přihlásil dne 24. 7. 2019 na svoji osobu na Magistrátu města Ústí nad Labem, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx poté, co téhož dne absolvoval STK, kdy byl prokázán mj. stav ujetých km na tachometru – 6287 km, a následně M vydal v rámci předmětného trestního řízení, kdy jeho stav a barva (černá i s černou kyvnou vidlicí) jsou zachyceny na fotodokumentaci. K M2 bylo dále prokázáno, že obžalovaný tento motocykl s osvědčením o registraci vozidla prodal již dříve a to dne 23. 3. 2018 Zdeňku N., u čehož se vydával za Ing. Jakuba N. (kdy pod tímto jménem i prodej M inzeroval), což prokazuje mj. kupní smlouva (č. l. 3 spisu vedeného u PCŘ 8. OOK Ostrava pod KRPT-96231/TČ-2018-070778), která obsahuje celkem 6 článků, které specifikují smluvní strany, předmět koupě předmět koupě - motocykl BMW S 1000 RR, WB10D10001GZ33**6544** červené barvy uvedený do provozu 26. 1. 2016 s dvěma kusy klíčů, kupní cenu 399 500 Kč a prohlášení prodávajícího, kupujícího a závěrečná ustanovení (čítající stejné jednu, dvě a tři stručné věty jako kupní smlouva k **M1**), datum, místo uzavření a podpisy smluvních stran. S motocyklem pak Zdeněk N. navštívil STK v Litovli dne 26. 3. 2018, kdy stav a barva (červeno-bílý se stříbrnou vidlicí) M jsou zachyceny na fotodokumentaci pořízené na STK, kdy byl rovněž prokázán mj. stav ujetých km na tachometru – 979 km. Zdeněk N. předložil policejnímu orgánu řadu dokladů: kupní smlouvu

schválení ZTP, protokol o STK a část I. číslo ZBI 165098760 i část II. číslo EN118015 osvědčení o registraci vozidla (č. l. 6 - 7, tedy shodné jako v předmětném spise č. l. 411-412). Zdeňk N. se pak obrátil na PČR v Litovli, kdy dne 11. 4. 2018 podal trestní oznámení poté, co chtěl M přihlásit na DI (a při koupi byl obžalovaným informován, že M přihlásit půjde), byl pracovníci DI byl informován, že bez zaplacení DPH, která by se vyměřila z kupní ceny za kterou byl M zakoupen v Německu, kdy dani podléhá M (svědek již přesně nevěděl) snad pokud nemá najeto více jak 6 000 Km či stáří dva roky (*dobu stáří byla nepřesná informace*), toto není možné, a proto se šel informoval na Finanční úřad, kde mj. zjistil, že osoba prodávajícího v kupní smlouvě neexistuje, a že daň by činila cca 60 000-70 000 Kč (tedy pokud by ji měl zaplatit, za ty peníze už by si pořídil nový M). Spojil se tedy telefonicky s obžalovaným, kterého o svých poznatcích informoval, a který ho přesvědčoval, že se daň platit nemusí a poté již nebyl kontaktní (číslo bylo odpojeno). Dále jak prokazuje spis vedený u PČR 8. OOK Ostrava i pražský policejní spis (jehož předmětem je právě M3), PČR zjistila totožnost prodávajícího (ve spise je založena i četná inzerce motocyklů k prodeji pod jmény mj. S., N., N.), kdy si příslušníci PČR jako zájemce o koupi M3 sjednali s prodávajícím schůzku, na které byl dne 10. 5. 2018 zadržen právě obžalovaný, který měl u sebe mj. 2 kusy klíčů s logem BMW, rakouské osvědčení o registraci vozidla díl I. i II. č. A 35489988 a to právě k M (v německém jazyce), na které obžalovaný přijel (a mj. TP i motocykl obžalovaný téhož dne vydal) a který se stal předmětem ohledání s výsledky uvedenými v protokolu s fotodokumentací. Jednalo se o motocykl BMW S 1000 RR, typ 10, VIN WB10D1008FZ329637 černé barvy s černou vidlicí, na místě převozních značek měl nalepen zelený papír T 2798, byl rovněž prokázán mj. stav ujetých km na tachometru – 4885 km. Osvědčení o registraci vozidla Rakouské republiky díl I. i II. č. A 35489988 prokazuje specifikaci a technické parametry předmětného M včetně VINu WB10D1008FZ329637 a červené barvy, data výroby a první registrace, RZ xxx i majitele Chang Ch. Motocykl i s doklady a klíči byl obžalovanému vrácen 16. 5. 2018, resp. 17. 5. 2018. Dohodou mezi kupujícím - Zdeňkem N. a prodávajícím - Tomášem B. ze dne 11. 5. 2018 bylo prokázáno, že se dohodli na vrácení předmětného M z důvodu „skryté vady, o které prodávající nevěděl“ a vrátili si dne 11. 5. 2018 vzájemně M a peníze ve výši kupní ceny. Policie tedy vrátila obžalovanému jím vydané věci poté, co v podstatě policejní orgán co do předmětného motocyklu učinil pouze dotaz na odbor mezinárodních vztahů, oddělení zahraničních vztahů, a obdržel 11. 5. 2018 odpověď, kdy bylo zjištěno dle VINu motocyklu, že není v Rakousku v pátrání a údaje uvedené v TP s tím, že M byl na majitele Chang Ch. registrován od 4. 5. 2015 - 11. 8. 2016. K M2, tedy motocyklu BMW S 1000 RR, WB10D10001GZ336544 spis vedený u PČR 8. OOK Ostrava obsahuje zprávu odboru mezinárodních vztahů, oddělení zahraničních vztahů ze dne **13. 6. 2018**, kdy bylo zjištěno podle VINu motocyklu, že není v Německu v pátrání, údaje uvedené v TP - datum výroby, první registrace v SRN, vlastník, RZ, dále datum odhlášení z provozu 9. 8. 2016. Ve zprávě je uvedena barva M bílo – modrá, a že vlastník - BMW prodal M firmě Motorrad Power Station (výkupce M), která sdělila, že M byla po totální škodě způsobené při dopravní nehodě ve Španělsku, rozebrána na náhradní díly a ty byly jednotlivě rozprodány, k 13. 6. 2018 bylo k dispozici ještě 15 kusů. **Přesto** usnesením policejního orgánu ze dne 25. 6. 2018, které nabylo právní moci dne 9. 7. 2018, **bylo rozhodnuto** dle § 159a odstavec 1 trestního řádu **o odložení věci** podezření ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit Tomáš B. tím, že dne 23. 3. 2018, v blíže nezjištěné době v xxx na základě kupní smlouvy uzavřené mezi poškozeným Zdeňkem N. a smyšlenou osobou Ing. Jakubem N., realizoval za smluvenou částku ve výši 399 500 Kč prodej motocyklu zn. BMW, typ K 10, obchodní označení S 1000 RR, VIN: WB10D1001GZ336544, červené barvy, který byl dovezen z Německa, přičemž poškozenému zamlčel tu skutečnost, že při prodeji motocyklu v Německu dosud nedošlo k uhrazení daně a že motocykl nelze řádně přihlásit do evidence registru vozidel v České republice, načež po zjištění uvedených skutečností s poškozeným přestal jakkoli komunikovat, čímž měl způsobit poškozenému Zdeňku N., blíže nezjištěnou škodu, **nebot' ve věci nejde o podezření z přečinu a není na místě věc vyřídit jinak**. Z odůvodnění tohoto usnesení je zřejmé, že

operativním prověřováním bylo zjištěno, že neznámý pachatel totožným způsobem a za týchž podezřelých okolností prodává další motocykl zn. BMW S 1000 RR, typ K10, černé barvy, a z tohoto důvodu bylo rozhodnuto o navázání kontaktu s tímto prodejcem za účelem jeho ztotožnění, k čemuž došlo dne 10. 5. 2018 a v osobě prodejce byl zjištěn obžalovaný Tomáš B. Na domluvenou schůzku přijel na inzerovaném motocyklu zn. BMW S 1000, typ K10, černé barvy, u něhož nebyl schopen jakkoliv doložit, jakým způsobem jej nabyt, měl na něm umístěnu smyšlenou a neexistující registrační značku, motocykl nebyl v České republice vůbec přihlášen a neprocházel v informačních systémech Policie České republiky, dospěl policejní orgán k názoru, že pachatel při prodeji tohoto motocyklu postupuje naprosto obdobným způsobem jako při prodeji motocyklu, jenž v konečné fázi zakoupil poškozený Zdeněk N. a byl proto dne 10. 5. 2018 vyzván k vydání inzerovaného motocyklu. Následně provedenými lustracemi obou zúčastněných motocyklů a osvědčení o jejich registraci bylo cestou oddělení zahraničních vztahů zjištěno, že uvedené motocykly neprocházejí v systémech pátrání a že v případě motocyklu BMW S 1000 RR, typ K10, černé barvy nedošlo ze strany podezřelého k pokračujícímu jednání, neboť tento motocykl byl v minulosti přihlášen na konkrétní osobu. S ohledem na skutečnost, že prověřováním vyšlo najevo, že podezřelý řídil motocykl BMW S 1000 RR, typ K10, černé barvy, s falešnou a neexistující registrační značkou, bylo toto jeho jednání samostatně vyčleněno a oznámeno na odbor dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy. Prověřováním dále vyšlo najevo, že podezřelý kromě zmíněných 2 motocyklů v minulosti prodal, či stále prodává další motocykly nemalých hodnot. O tomto jeho jednání vyrozuměn i Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, kterému byly zjištěné informace předány jako poznatek, neboť je zřejmé, že by se mohl dopouštět protiprávního jednání ve smyslu daňových úniků. S ohledem na skutečnost, že ve věci nejde o podezření z výše uvedeného, ani z jakéhokoliv jiného přečinu a není na místě vyřídit věc jinak, jelikož podle ustanovení § 13 odstavec 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za tento přečin potřeba úmyslného zavinění, což se v této věci prokázat nepodařilo, rozhodl policejní orgán o odložení celé věci podle ustanovení § 159a odstavec 1 trestního řádu.

18. K oznámení policejního orgánu byl připojen **spis Magistrátu města Ostravy** odboru dopravně správních činností (v textu též DSČ), který obsahuje shromážděné důkazy a zejména rozhodnutí, kdy bylo prokázáno, že Tomáš B. byl příkazem ze dne 4. 7. 2018 č. j. SMO/364004/18/DSČ/Jav, sp. zn. S-SMO/347883/18/DSČ, který nabyt právní moci dne 24. 7. 2018, uznám vinným skutky spočívajícími v tom, že **I.** dne 10. 5. 2018 v 9.30 hodin v Ostravě na ulici Středoškolské jako řidič s trvalým pobytem v České republice, provozoval motorové vozidlo, motocykl tovární značky BMW, VIN WB10D1008FZ329637, přestože nebylo zapsáno v registru silničních vozidel, čímž úmyslně porušil ustanovení § 38 odstavec 1 písmeno b) v návaznosti na ustanovení § 6 odstavec 1 písmeno a) zákona o podmínkách provozu, a tak spáchal přestupek § 83 odstavec 1 písmeno a) zákona o podmínkách provozu, **II.** dne 10. 5. 2018 v 9.30 hodin v Ostravě na ulici Středoškolské, jako řidič motorového vozidla, motocykl tovární značky BMW, VIN WB10D1008FZ329637, neměl při řízení vozidla u sebe platný řidičský průkaz, čímž z nedbalosti porušil ustanovení § 6 odstavec 7 písmeno a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a tak spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odstavec 1 písmeno k) zákona o silničním provozu. Za přestupky mu byl uložen správní trest - pokuta v částce 4 000 Kč.
19. Ve **výpisu z EKŘ** obžalovaného ze dne 11. 8. 2021 je záznam ze dne 10. 5. 2018, je uvedeno, že, příkazem Magistrátu města Ostravy sp. zn. S-SMO/347883/18/DSČ byl uznán vinným přestupkem dle § 125c/1k zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť porušil ustanovení § 6 odstavec 7 písmeno a) uvedeného zákona a byla mu uložena sankce - pokuta v částce 4 000 Kč. Dále bylo výpisem z EKŘ prokázáno, že obžalovaný disponuje řadou skupin řidičských oprávnění, včetně profesní způsobilosti pro vozidla skupiny C.

K poznatku policejního orgánu zaslánému Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj bylo prokázáno, že tento jej postoupil na územní pracoviště, které jej dle zprávy č. l. 1131 převzalo 8. 8. 2019. (V této zprávě je odkazováno na přílohu, ze které je však zřejmé datum elektronického přeposlání 8. 8. 2018 č. l. 1130.) Územní pracoviště podnět předběžně vyhodnotilo, a jelikož dosud nepodléhá prekluzivní lhůtě, zařadilo jej do plánu kontrolní činnosti.

- 20. K problému**, který se vyskytl u M2 s jeho **přihlášením na DI**, bylo prokázáno zprávou Magistrátu města Ostravy, odboru DSC, že pro zápis do centrálního registru vozidel ČR u dovezených již registrovaných vozidel z jiného členského státu je nutno předložit registrační doklady země původu. Zpravidla se jedná o Osvědčení o registraci díl I. a díl II. K těmto dokladům se příkládá protokol ze stanice STK a povinné ručení (zelená karta). Pokud je vozidlo od první registrace starší 6 měsíců a má najeto více než 6 000 km, není nutné předkládat doklad o zaplacení DPH, ani jiný doklad o nabytí. Při zápisu nových již registrovaných vozidel v zahraničí, které mají najeto méně než 6 000 km a jsou mladší 6 měsíců, musí žadatel předložit registrační doklady ze země původu, protokol ze stanice STK, doklad o povinném ručení a **doklad o zaplacení DPH**. Doklad o zaplacení DPH by nebyl vyžadován v případě, pokud by bylo vozidlo zakoupeno na leasing, anebo by byla předložena česká faktura, ze které je zřejmé, že cena za vozidlo je včetně DPH.
21. K motocyklům vydaným poškozenými Ch. a Š. odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví metalografie prokazují, u **M1** BMW R NINE T R1ST, že na motocyklu je na místě tomu odpovídajícím vyraženo VIN, a to WB10A0603GZ67**5543**, při důkladnější prohlídce plochy vyšlo najevo, že původní VIN kód motocyklu byl zbroušen a následně byl na toto místo nalepen plech s VIN kódem WB10A0603GZ67**5543**, u **M2** BMW S 1000 RR bylo zjištěno identifikační číslo vozidla - WB10D10001GZ33**6544**, konkrétně kontury jednotlivých znaků, které však neodpovídají svým tvarem a rozložením továrnímu provedení. Znaky VIN byly porovnány s originální ražbou uvedenou v databázi motocyklů zn. BMW, přičemž byl učiněn závěr, že uvedený VIN kód **není původním** identifikátorem motocyklu (ostatně stejné zjištění učinil i svědek Š., poté, co pojal podezření, že by M mohl být kradený). U **žádného z motocyklů se nepodařil zjistit původní VIN**. K typovým štítkům u **M1** bylo zjištěno, že je zde nalepen typový štítek s VIN WB10A0603GZ67**5543**, u **M2**, že je zde dodatečně nalepen typový štítek s WB10D10001GZ33**6544**, který pochází z jiného motocyklu. Odborná vyjádření tedy prokazují k VINům (jak obžalovaný vysvětlil a je i obecně známou skutečností), že VIN v hmotné podobě je na motocyklu vyražen na rámu M, pak je ještě na typovém štítku. Na jiných místech (řídící jednotce, přístrojové desce) lze VIN zjistit pouze po připojení diagnostiky, což však odborné vyjádření u M1 neřeší a dle odborného vyjádření u M2 provedeno nebylo. Zpráva Cartec Ostrava s.r.o. k tomu prokazuje, že fyzická kontrola těchto VINů s VINem uvedeným na rámu M, není standardně prováděna. Diagnostika ověřuje pouze shodu VINu mezi jednotlivými částmi elektroniky. Autorizovaný dealer M značky BMW přitom nevylučuje, že VIN lze v „elektronice“ M upravit.
22. **Osvědčení o registraci** vozidla Spolkové republiky Německo k **M1** (č. l. 151-152) část I. ZBI 171580039, část II. EQ 472489 prokazuje specifikaci a technické parametry předmětného M včetně VINu WB10A0603GZ67**5543** a data výroby a první registrace, RZ XXX i majitele Jürgena Andrease W., k **M2** (č. l. 411-412) část I. číslo ZBI 165098760 a část II. číslo EN118015 prokazuje specifikaci a technické parametry předmětného M včetně VINu WB10D10001GZ33**6544** a data výroby a první registrace, RZ M CE 614 i majitele Bayerische Motoren Werke GmbH. Odbornými vyjádřeními odboru cizinecké policie, oddělení dokladů a specializovaných činností bylo prokázáno, že osvědčení o registraci vozidla M1 s VINem WB10A0603GZ67**5543**, M2s VINem WB10D10001GZ33**6544** byla v obou případech jednoznačně **pravá**.
23. Zprávou policejního prezidia, odboru mezinárodní právní pomoci bylo prokázáno, že **M1** VIN WB10A0609FZ4**26050**, motocykl BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky XXX,

VIN: WB10A0609FZ426050, byl v době od 18. 10. 2017 do 19. 10. 2017 odcizen původnímu majiteli Ulrichu T., nar. xxx, ve Spolkové republice Německo v Höhenkirchen. **M2** VIN WB10D10009GZ337389, motocykl BMW S 1000 RR, původní registrační značky XXX, VIN: WB10D1009GZ337389, byl v době od 1. 9. 2017 do 4. 9. 2017 odcizen původnímu majiteli Ludwigu I., nar. xxx, ve Spolkové republice Německo v Mnichově. Cestou právní pomoci bylo opatřeno vyjádření majitele kradené M1 Ulricha T., který jednak zaslal fotografii svého M registrační značky XXX (č. l. 184), a kterému zaslali fotografii M, který vydal poškozený Ch. (č. l. 118) a T. sdělil, že M na fotografii vypadá jako jeho, jen si všiml, že byl vyměněn výfuk, spojler, zrcátka. U M2 fotografie ani jiné podklady nejsou k dispozici. U výrobce těchto M bylo zjištěno, že součástí těchto ukradených motocyklů byly motor a převodovka u M1, a motor u M2, shodných čísel, která byla odbornými vyjádřeními prokázána u M1 vydaného poškozeným Ch. a u M2 vydaného poškozeným Š., tedy stručně řečeno poškozenými v trestním řízení vydané stroje měly číslo motoru a převodovky, resp. motoru v Spolkové republice Německo ukradených M. Pachatelé krádeží motocyklů v SRN zjištěni nebyli. *(Skutečnost, že nebyla v této věci zjištěna konkrétní osoba, která motocykly odcizila, neznamená, že by nebylo možno dojít ke závěru, že byly získány trestným činem krádeže.)*

24. **K M1**, pokud budeme vycházet z VIN na rámu (tedy uvedeného i v TP), tedy bylo dále prokázáno, že poprvé byl M černé barvy registrován v SRN 8. 9. 2016, zpráva Policejního prezidia ČR odboru mezinárodní policejní spolupráce (č. l. 164) prokazuje, že M byl dne 9. 7. 2017 značně poškozen během dopravní nehody, oprava byla hodnocena jako značně nepravděpodobná, kdy je odkazováno i na fotografii havarovaného motocyklu tovární značky BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky XXX, VIN: WB10A0603GZ675543 (č. l. 165-168), dle kterých je M značně ohořelý. Dle faktury ze dne 28. 9. 2017 (č. l. 185-187) byl M1 zde specifikovaný typem a VINem se škodou způsobenou požárem prodán za 5 400 Euro v Berlíně MTS Jorg W. se stavem cca 250 ujetých km *(na STK v ČR dne 11. 5. 2018 č. l. 211 má M ujetých 7158 Km)*, evidentně byl M1 rozprodán na náhradní díly, když i z kupní smlouvy (č. l. 191-193) plyne, že dne 11. 11. 2017 prodávající - MTS Jorg W., xxx s kupujícím - Marek P., narozený xxx, bytem xxx, uzavřel písemnou kupní smlouvu na **RÁM a TP vozidla BMW R NINE T VIN: WB10A0603GZ675543, za 1 000 Euro**, na kterou poznačil RZ vozidla kupujícího - **xxx, kdy stejné údaje jsou uvedeny též ve faktuře** (č. l. 196-197), která upřesňuje provozovnu Motorradteile Spandau Jörga W. s uvedením, že prodává náhradní díly na motorky a že na M byla škoda způsobená požárem. Výpisem z CEO bylo prokázáno, že osoby jmen Marek P., Jakub N. a Jan S. neexistují. Prodávající berlínská firma tedy uzavřela písemnou kupní smlouvu s kupujícím - **neexistující osobou s českým jménem, příjmením, adresou bydlištěm v Praze**, (vynecháme-li důvtip, dle názoru soudu ryze český „P. + Pařížská ulice“), kupec byl osoba, která pro předmět koupě přijela vozidlem RZ xxx, tedy vozidlem, jak bylo prokázáno výpisem z centrálního registru vozidel, Fiat Ducato registrovaným v ČR od 4. 10. 2017 do 3. 12. 2019 na obžalovaného (kdy se jednalo o první registraci tohoto vozidla v ČR).
25. **K M2**, pokud budeme vycházet z VIN na rámu (tedy uvedeného i v TP), tedy bylo dále prokázáno, že poprvé byla M bílo modré - barvy registrován v SRN 26. 1. 2016 na společnost BMW Company, na jejíž akci měla i nehodu, zpráva Policejního prezidia ČR odboru mezinárodní policejní spolupráce (č. l. 413) a objednávka (č. l. 436-442) prokazují, že M tovární značky BMW S 1000 RR, původní registrační značky XXX, VIN: WB10D1001GZ336544, měl havárku na okruhu někdy do 5. 8. 2016, byl odhlášen z provozu v SRN 9. 8. 2016 a prodán společnosti Motorrad power Station, Peter O., kdy objednávka uvedené firmy prokazuje, že M2, který byl pro sportovní využití a je zde mj. specifikovaný typem a VINem a barvou a stavem ujetých km - 1 223 byl po DN prodán za 5 335 Euro. Následně byl rozprodán na náhradní díly. Rám tohoto M byl prodán, jak bylo zjištěno policejním orgánem z Německa, neznáno komu, asi nějakému Čechovi (č. l. 450). K M2 je k dispozici rozpočet Dekra (č. l. 414-435), který obsahuje i kalkulaci opravy po nehodě a fotografie motocyklu, které prokazují jeho stav a poškození. Dle rozpočtu Dekra je cena opravy 18 457 Euro,

rozpočet obsahuje náhradní díly, které by v rámci opravy bylo třeba pořídit a opravit, kde motor mezi náhradními díly není (*takže stěží by někdo změnil v této M motor, který nebyl havárou poškozen navíc za motor z kradeného M*). U **M2** obžalovaný vypověděl, že si ověřil a následně řekl i poškozenému Š., že M nebyl mj. havarován. Obžalovaný nedovedl vysvětlit k M2 prokázané, tedy že M daného VINu byl havarován, ani nedovedl vysvětlit sdělení německého prodejce, že byl rozprodán na náhradní díly. S ohledem na fakt, že cestou právní pomoci se podařilo prokázat jen, že rám motocyklu daného Vinu „koupil asi nějaký Čech“, toto není přičítáno obžalovanému. Tento M se typem i barvou podobá motocyklu, o kterém obžalovaný vypověděl, že parkoval v předmětném Fiat Ducato. Obžalovaný vypověděl, že tam parkoval **modrobílou** sportovní motorku BMW S 1 000 RR, kterou koupil nebouranou, jen s poškrábanou kapotou, což mělo být zřejmě způsobeno pádem M při transportu, pro vlastní potřebu, tedy ježdění, s touto však nejezdil a se kterou dle prvotního tvrzení ve výpovědi „nedělal nic jiného, než parkoval“. Pak verze měnil, tedy nejprve vypověděl, že M nejezdil, parkoval ji ve Fiatu. Na dotaz, zda s M dělal cokoli jiného, odpověděl, ne, naprosto nic, k dotazu zda měnil kolo, leštil atd., odpověděl, že si nepamatuje, a k dotazu, zda měnil díly, odpověděl ano, měnil kapotáže, k čemuž podrobně vysvětlil okolnosti i důvody (*například tato citace z výpovědi obžalovaného je dle názoru soudu důkazem nevěrohodnosti jeho tvrzení*). Dále vypověděl, že **M** koupil někdy v zimě, do doby, než koupil garáž (dle kupní smlouvy na č. l. 778 dne 1. 12. 2017), ji parkoval ve Fiatu Ducato. Ovšem tomu neodpovídá **technický stav** M „téměř bezvadný“ dle popisu v inzerci obžalovaného a faktický prokázaný důkazy ve spise, tedy stav M po nehodě na závodní dráze bez možnosti rentabilní opravy. K výpovědi obžalovaného o tom, že jelikož na M byla podřena a prasklá kapotáž, než by toto opravoval či koupil náhradní originální díl, který je „neskutečně drahý“, koupil na internetu celou sadu kapotáží v černé barvě a motorku přebalil do černé kapotáže, využívajíc toho, že v německém TP není uvedena barva, na což sám upozornil (*na černé M byl i vylákán kupcem - Policií na schůzku, ovšem to byla v černé M3, ne tato M2, kterou prodal poprvé N., ovšem v červeno-bílém barevném provedení*). Soud uvádí, že poškozený Š. založil do spisu prodejní nabídku CarTec Praha s.r.o., která uvedené tvrzení obžalovaného, které se samo o sobě i svědku Š. jeví nelogické, vyvrací, neboť cena daného dílu byla vyčíslena na cca 1 500 Kč. Navíc stačilo zapojit svědka J., kdy výpovědi svědků J. i K. bylo prokázano, že právě tyto drobné opravy svědek J. pro obžalovaného běžně dělal, a navíc bylo prokázano, že obžalovaný „neutrácel peníze zbytečně“, např. neplatil daně, inzerci, což sám přiznal, i je průkazné i získáním slevy na ceně, kterou zaplatil za vozidlo Audi, díky vadě laku, jak bude rozvedeno níže. Kvůli jednomu dílu kapotáže zakoupit kompletní originální sadu neodpovídá prokázané šetrnosti obžalovaného ani běžně využívanému postupu (*opravy J.*), tedy toto kompletní přestrojení mělo **zjevně jiný důvod, a ten se přímo nabízí - ukradený M3 byl černé barvy.**

26. **K M3** zejména důkazy obsaženými ve spise vedeném na SKPV 8. OOK Obvodní ředitelství Praha IV. č. j. KRPA-54755-16/TČ-2021-001478 (v textu jen pražský spis) bylo prokázano mj. kupní smlouvou (originál č. l. 603 předmětného spisu), že obžalovaný motocykl BMW S 1000 RR, VIN WB10D1008FZ329637 červené barvy s mj. rakouským TP (I. i II.) a dvěma kusy klíčů, za kupní cenu 250 000 Kč prodal dne 9. 6. 2019 Patriku K. Smlouva obsahuje celkem 7 článků, které specifikují smluvní strany, předmět koupě, úhradu kupní ceny, prohlášení prodávajícího a kupujícího, okamžik přechodu vlastnického práva, a jsou dále uvedeny doklady, které byly předány kupujícímu. Smlouva byla uzavřena v Praze, je zde datum a podpisy smluvních stran a rukou s podpisem kupujícího dopsáno, že kupujícímu byla poskytnuta sleva na případné opravy (*smlouva je místo jinak naformulována a má i jinou úpravu než kupní smlouvy k M1 a obě k M2*). K M3 bylo dále prokázano, že Patrik K. motocykl BMW S 1000 RR, VIN WB10D1008FZ329637 červené+bílé barvy dne 13. 6. 2019 přihlásil na svoji osobu na Magistrátu hlavního města Prahy, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx (č. l. 87-91) poté, co M prošel v Ostravě STK dne 4. 6. 2019, kdy protokol prokazuje stav ujetých kilometrů na tachometru – 16 907. Doklady z STK prokazují, že je zde uveden rakouský TP a M označen jako dovoz z Rakouska (č. l. 87-91). Kupní smlouvou

(č. l. 647-648) bylo prokázáno, že Patrik K. M3 prodal dne 27. 11. 2019 se stavem najetých km 23 000 (*zjevně zaokrouhleno*) Renému K. Kupní smlouvou (č. l. 629-630) bylo prokázáno, že René K. M3 prodal dne 16. 7. 2020 se stavem najetých km 22 680 Miroslavu P. Na Magistrátu hlavního města Prahy byla dne 16. 7. 2020 zaevidována změna vlastníka a provozovatele M3 na Miroslava P., kdy byl přiložen protokol z STK ze dne 14. 7. 2020 se stavem najetých km 22 674 č. l. 637-642). Miroslav P. následně M vydal v rámci trestního řízení, kdy jeho barva (červená) je uvedena v protokolu o vydání věci ze dne 4. 8. 2020 (č. l. 570). Jeho stav včetně identifikátorů je pak zachycen ve fotodokumentaci k odbornému vyjádření ze dne 22. 10. 2020 (č. l. 543-549). M3 byl předmětem odborného zkoumání již dříve, jak prokazuje odborné vyjádření z oboru kriminalistika, defektoskopie, metalografie a technická diagnostika ze dne 3. 2. 2020 (č. l. 14-17), ke kterému je pořízená fotodokumentace (č. l. 18-22). Z odborného vyjádření plyne, že prohlídka M3 byla provedena dne 18. 12. 2019, a bylo zjištěno, že VIN WB10D1008FZ329637 je vyznačen do materiálu, který nenese stopy broušení. Jedná se originální VIN. Vizuální prohlídkou nebyly ani v okolí VINu zjištěny nepřislušné sváry, které by svědčily o tom, že VIN byl do rámu vevařen či vyměněna část rámu s VINem. Vizuální prohlídkou bloku motoru bylo zjištěno, že výrobní číslo motoru 104EA*13158350 je vyfrézováno do materiálu, který nenese stopy broušení. Jedná se originální číslo motoru. Z informací, které byly poskytnuty výrobcem M, vyplývá, že M VINu WB10D1008FZ329637 byl vyroben 25. 11. 2014 v červeno-bílé barevné kombinaci, země určení Rakousko a byl osazen motorem výrobní číslo 48148179. Motor výrobního čísla 104EA*13158350 byl továrně osazen do motocyklu BMW S 1000 RR černé metalické barvy s datem výroby 27. 3. 2015, země určení Německo, VIN WB10D1001FZ333206. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, defektoskopie, metalografie a technická diagnostika ze dne 22. 10. 2020 (mj. č. l. 42-44) uvádí, že prohlídka M3 byla opětovně provedena dne 8. 10. 2020, a bylo zjištěno, že VIN WB10D1008FZ329637 je vyznačen do materiálu, který nenese stopy broušení. Z VINu a jeho okolí byla odstraněna vrstva barvy přípravkem na odstraňování nátěrů a pak bylo zjištěno, že číslo VIN - WB10D1001FZ333206 bylo vyznačeno do plechové destičky, která byla k rámu M přilepena. Po odseknutí destičky bylo zjištěno, že původní VIN byl vybroušen a nepodařilo se vyvolat. Do VINu rámu byl tedy proveden úmyslný zásah. Na typovém štítku, který se jeví jako originální, byl zjištěn VIN rámu - WB10D1008FZ329637. Další skutečnosti byly zopakovány z předchozího odborného vyjádření. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, defektoskopie, metalografie a technická diagnostika s fotodokumentací ze dne 12. 4. 2021 (č. l. 578-606) prokazuje, že byla provedena vizuální prohlídka celkem 26 dílů M3 a bylo zjištěno, že byly vyrobeny v letech 2011, 2013-2016, kdy měsíc a rok výroby je uveden u každého jednotlivého dílu s tím, že předmět zkoumání nebyl identifikován, žádný z prověřovaných dílů nelze individuálně identifikovat. Osvědčení o registraci vozidla Rakouské republiky díl I. i II. č. A 35489988 v německém jazyce (č. l. 73 -74) prokazuje specifikaci a technické parametry předmětného M včetně VINu WB10D1008FZ329637 a červené barvy, data výroby a první registrace, RZ xxx i majitele Chang C. **Osvědčení o registraci** bylo podrobno odbornému zkoumání a závěry odborného vyjádření (č. l. 72-74) prokazují, že se jedná o regulérní (pravé) doklady. Zprávou policejního prezidia, ředitelství pro mezinárodní spolupráci (č. l. 81) bylo prokázáno, že motocykl BMW S 1000 RR VIN WB10D1008FZ329637, byl odhlášen po totální havárii dne 11. 8. 2016, a v srpnu si vozidlo vyzvedl u jeho majitele Chang Ch. obchodník se šrotem, což byl dle sdělení majitele Chang Ch. Rakušan. Majitel ani pojišťovna nemají k M žádné doklady ani smlouvy. Zprávou policejního prezidia, ředitelství pro mezinárodní spolupráci (č. l. 84, 86-87) bylo prokázáno, že motocykl BMW S 1000 RR VIN WB10D1001FZ333206 byl 29. 8. 2017 odcizen původnímu majiteli – V. Florian Q. ve Spolkové republice Německo v Mnichově. Pachatel krádeže nebyl nezjištěn. Spis obsahuje též protokol o výslechu osoby zadržené (*obžalovaného*) sepsaný na PČR 8. OOK Ostrava (č. l. 206-210) dne 10. 5. 2018 (*tedy dne, kdy PČR zjistila totožnost osoby, která prodala M2 N., když jako zájemci o koupi M3 si sjednala s prodávajícím schůzku, na které byl 10. 5. 2018 zadržen právě obžalovaný*). Úkony trestního řízení ve vztahu k M3 byly zahájeny PČR 9. OOK Ostrava dne 27. 2. 2020, kdy došlo k vyčlenění

šetření k M3 ze společného řízení do samostatného řízení. Dne 21. 1. 2021 došlo k postoupení věci dle místí příslušnosti na Obvodní ředitelství Policie Praha IV, a to věci podezřelého Tomáše B. ze spáchání zločinu legalizace výnosu z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestného zákoníku, spočívajícího v tom, že v blíže neurčené době nejméně po 11. 8. 2016 získal rakouský TP č. A 35489988 k motocyklu BMW S 1000 RR VIN WB10D1008FZ329637 majitele Chang Ch., který byl po totální havárii, a použil ho k legalizaci motocyklu BMW S 1000 RR WB10D1001FZ333206 majitele – V. Florian Q., který byl předtím dne 29. 8. 2017 odcizen v SRN, kdy po provedení zásahu do VIN odcizeného motocyklu, aby byl zastřen jeho původ, takto přestavěný M i s doklady následně dne 9. 6. 2019 v Praze před Fotbalovým stadionem Slavie prodal Patriku K. za 250 000 Kč, kterému výše uvedené skutečnosti zamlčel a tento M dne 13. 6. 2019 přihlásil na Magistrátu hlavního města Prahy a obdržel RZ. V záznamu ze dne 7. 5. 2021 (č. l. 678-682) tedy policejní orgán shrnul opatřené důkazy (*ovšem izolovaně bez souvislostí na trestní řízení vedené u Okresního soud v Ostravě pod sp. zn. 2 T 17/2021*) a v podstatě uzavřel, že SKPV Ostrava, která vedla šetření a prováděla úkony, nezadokumentovala takové důkazy, které by dokazovaly, že Tomáš B. by provedl zásah do VIN motocyklu nebo se jinak podílel na zastření původu M, že by M odcizil nebo věděl, že kupuje M pocházející z trestné činnosti, **a to aniž by minimálně požadovala vysvětlení a vyslechla podezřelého**, který byl vyslechnut pouze jako osoba zadržená dne 10. 5. 2018, kdy policie pracovala pouze s trestním oznámením Zdeňka N. a zjišťovala totožnost osoby, která N. prodala M2, tedy neměla žádné povědomí o způsobu páchání protiprávního jednání obžalovaným, natož pak důkazy, **a důkazy posoudila v souvislostech** s důkazy z trestního řízení vedeného u Okresního soud v Ostravě pod sp. zn. 2 T 17/2021.

27. **U M1 je barevné provedení M BMW R NINE T R1ST** (v SRN kradeného, bouraného i poškozeným v ČR vydaného) stejné. V SRN ukradený M byl černo-stříbrný, havarovaný byl též černo-stříbrný, a v ČR poškozeným Ch. vydaný M byl též černo-stříbrný. Barevné provedení **M2 a M3** BMW S 1000 RR, tedy M stejného typu, nebylo stejné. **M2** v SRN ukradený byl červené barvy, v SRN havarovaný M byl bílo-modrý, v ČR poškozeným N. koupený M byl červeno-bílý a poškozeným Š. vydaný M byl černý. **M3** v SRN ukradený byl černé metalické barvy/černý (č. l. 44 pražský spis), v Rakousku havarovaný M byl barvy „rot“ dle TP, ovšem dle odborného vyjádření v pražském spise zjevně přesněji červeno-bílé barvy. V ČR byl obžalovaný vylákán policií na M barvy černé a poškozeným K., resp. dalším kupcem, který pak M3 koupil, byl vydaný M červený, dle pražského spisu přesněji červeno-bílé barvy. A je **těž relevantní barva kyvné vidlice** černý motocykl černá vidlice, červeno-bílá motocykl stříbrná vidlice, kdy změny barvy M i vidlice u M2 popisují ve svých výpovědích její kupci N. a Š. a tyto barevné kombinace (M ≈ kyvná vidlice) jsou obvyklé a byly ověřeny také vyhledáním jednotlivých barevných variant daného typu M ve veřejně dostupných zdrojích.

28. **Barvy kapotáží M2 a M3**, konkrétně M kradených v SRN a následně prodávaných v ČR obžalovaným se sice střídají, ale navzájem si odpovídají, takže nebylo třeba další sadu kupovat. Navíc vyměnit světla, výfuk, kapotáž, zbrousit VIN, přetočit tachometr atp., zvládne šikovný kutil s příslušnými nástroji či přístroji, a pokud se to nepovede, nic fatálního se nestane, ale ze zásadních součástí (motor, převodovka, brzdy) sestavit motocykl je dle názoru soudu vysoce odborná činnost vyžadující speciální vybavení, ten kdo toto umí a má na to vybavení pak nemá zřejmě důvod montovat z kradených motorek motor a převodovku a to navíc na rám, který má zbroušený VIN, tedy zjevně byl též získán trestnou činností, jak bylo vysvětleno výše. Navíc pokud by se toto nepovedlo, což lze u neprofesionálního přístupu i předpokládat, hrozily by fatální následky i na lidských životech. Uvedených skutečností si byl zjevně vědom i obžalovaný, neboť bylo nepochybně prokázáno u M1, že měl k dispozici i rám VINu uvedeného v TP, ale na tento rám nenastrojil či nenechal nastrojít zbytek (*patrně i pro jeho poškození*), neboť jinak by nebyl prokázán zbroušený původní a falešný nový VIN na rámu u M1 vydaného poškozeným Ch. Obžalovaný

tedy použil TP v SRN odhlášeného motocyklu (*a zřejmě, jak lze dovodit z odborného vyjádření, i originální plíšek s VINem z rámu, ke kterému patřil TP, který navařil či nechal navařit na kradený M*), se kterým prodal M, který byl kradený.

29. Tedy je **nepochybné**, že M vydané poškozenými byly vybavené falešnými VINy na rámu a typovém štítku a byly zakoupeny s originálními TP stejných VINů, tedy VINů motocyklů, které měly dopravní nehody, kdy **M1** byl likvidován tzv. „totální škodou“ a u **M2** byla prokázána rozpočtem Dekra nerentabilní oprava, a následně proto byly i odhlášeny z provozu v SRN a rozprodány na náhradní díly. Rám a TP Vinu VIN: WB10A0603GZ675543 byl prodán „P.“ a rám M2 „asi Čechovi“. K osudu TP se nic konkrétního do okamžiku, než se objevil při prodeji M2 N., prokázat nepodařilo. Tedy M vydané poškozenými měly nejen kradený motor, ale i rám a jeden z nich i převodovku a ze všech dalších skutečností lze dovodit, že se jednalo právě o motocykly ukradené jejich majitelům v SRN.
30. Co se týká **námítky obžalovaného k odbornému vyjádření** v tom směru, že není možno na základě motoru, který je považován za náhradní díl, určit, zda se jedná o předmětný M odcizený v zahraničí, soud konstatuje jednak právní úpravu věci a zejména součástí věci v OZ, konkrétně § 505, kdy součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž se tím věci znehodnotí (*znehodnocením věci se míní stav, kdy hlavní věci v porovnání se stavem před oddělení její součásti slouží původnímu účelu méně kvalitně nebo nemůže sloužit vůbec*), kdy motor bezesporu součástí věci - motocyklu je, jednak obecně co se týče motocyklů značky BMW, porucha motoru a potřeba jeho výměny v řádu několika let od jeho výroby se nejeví jako pravděpodobná. Ovšem i jen samotný motor, který byl původně součástí kradeného motocyklu, má bezesporu hodnotu přesahující **výši škody nikoli nepatrné** (§ 138 trestního zákoníku), tedy už jen samotné motory byly věcmi, které byly získány trestným činem krádeže v cizině jinou osobou u **M1**, resp. výnosem z trestné činnosti (krádeže) u **M2** spáchané v cizině jinou osobou. **Nicméně obžalovaný nikdy netvrdil, že kupoval části M, náhradní díly, šrot, součástky (či součásti věci v právním slova smyslu), naopak tvrdil, že kupoval celé M, navíc s TP.** Je otázkou na základě čeho by bylo možno tuto skutečnost prokázat dle představ obžalovaného, co šlo z dílů motocyklu individuálně určit, odborné vyjádření dle úsilí znalce učinilo, u obou M motor, u M1 ještě převodovku. K M1 navíc není závěr odborného vyjádření osamocen, je podporován vyjádřením majitele kradeného M Ulricha T. kterému zaslali fotografii M, který vydal poškozený Ch., a T. sdělil, že M na fotografii vypadá jako jeho, jen si všiml, že byl vyměněn výfuk, spojler, zrcátka. U M2 fotka odcizené M není k dispozici, ale obžalovaný kupci Ch. ukazoval další součásti M, tzv. hrušku, na které mu ukazoval, že M nikdy nebyl havarován (*nemohl to tedy být M zdemolovaný na okružku*).
31. **Je prokázáno, že obžalovaný neprodal poškozeným M VINů uvedených v TP,** neboť varianta, že by se jednalo skutečně o M odbornými vyjádřeními zjištěných VINů odporuje zásadám logiky, proč by někdo odstranil originální VIN a tento nahradil falešným, ale stejným VINem, navíc bylo nepochybně prokázáno, v jakém stavu v předmětné době M daných VINů byly, **M1** po požáru tzv. totální škoda, **M2** po nehodě na závodní dráze s nerentabilní možností opravy.
32. K **časovým souvislostem** soud uvádí, že dne 4. 10. 2017 registroval obžalovaný Fiat Ducato, které jak vypověděl, vlastnil. Dne 11. 11. 2017 koupila neexistující osoba (P.), která přijela v tomto Fiatu Ducato, rám a TP M stejného VIN, jaký má motocykl, který obžalovaný přiznal, že koupil a následně prodal poškozenému Ch. za 265 000 Kč, přestože jej znalec ohodnotil na 295 600 Kč (*ovšem u tohoto se vydával za Mgr. Jana S.*). V zimě již, dle výpovědi obžalovaného, ve Fiatu Ducato parkuje další motocykl, který koupil obžalovaný, tedy M2, pak i M1 a M3, takže celkem 3 motocykly. Takže vozidlo, které „P.“ použil při nákupu, je vozidlo ve vlastnictví obžalovaného a následně vlastně parkoviště obžalovaným koupených motocyklů do doby, než koupil garáž, což však bylo již 1. 12. 2017. Ten samý Fiat Ducato pak obžalovaný převedl na svědka K., jak oba (co do samotného převodu) shodně uvedli a prokazuje i kupní smlouva ze dne 3. 12. 2019 (č. l. 585),

kdy obžalovaný převedl též další dodávku VW Transporter, se kterou dle své výpovědi jel do Německa pro M2.

33. Soud dospěl k závěru, že o **pravosti kupní smlouvy na rám a TP** (č. l. 191-193) ze dne 11. 11. 2017 a na ni navazující faktury není důvod pochybovat. Německá firma prodávající vozidla, jak uvedeno v záhlaví kupní smlouvy, nemá důvod lhát, navíc pokud by nechtěli, aby „se na to přišlo“, stačilo kupní smlouvu a fakturu nevydat. Prodávající neměl důvod lhát na rozdíl od obžalovaného, kdy toto je v rámci trestního řízení jeho právem, vyplývajícím z jeho procesního postavení. Zejména však je soud k tomuto závěru veden skutečností, že zcela pro obžalovaného nepředvídatelně si prodávající poznačil na smlouvu a uvedl následně i do faktury RZ vozu, kterým kupec přijel, což bezesporu běžnou náležitostí kupní smlouvy není. Na doklady ke koupi tedy prodávající napsal RZ existujícího, na obžalovaného registrovaného vozidla, kterým i jezdil, jak vypověděl svědek J., což svědčí dle názoru soudu právě o pravosti kupní smlouvy, toto prodávající nemohl vymyslet, navíc obžalovaný žádné doklady, které by prokazovaly jiný způsob nabytí, nemá. Dále u obžalovaného bylo prokázáno, že **jména neexistujících osob** v souvislosti s M běžně užíval. Obžalovaný sám odpovídal u prvního hlavního líčení na dotazy v podstatě z časových důvodů (než u dalších hlavních líčení využil svého zákonného práva nevypovídat) jen k bodu 2. obžaloby a osobním, rodinným a majetkovým poměrům. K bodu 1. u dotazu na totožnost kupujícího uvedenou v kupní smlouvě, konkrétně u jména P., obžalovaný vyloučil, že by ho použil, i když přiznal, že falešná jména používal při jednání s kupci M, tvrdil, že ve dvou případech a jména si nepamatuje. Když mu jména N. a S. byla soudem konkrétně uvedena, jméno N. si nepamatoval a jméno S. mu nic neříkalo, *(na rozdíl od jména P., u kterého si přesně pamatoval, že je „nikdy nepoužil“)*, a až v průběhu výslechu připustil, že N. a S. mohou být jména, které použil *(a jejich použití bylo nepochybně prokázáno kupními smlouvami č. l. 221 a 701)*. Jiné než své jméno při jednání s kupcem M2 obžalovaný, jak vypověděl, použil v podstatě proto, aby nemusel platit daň, neměl živnostenský list, ale tvrdil zároveň, že měl povědomost o limitu prodaných motocyklů - tři ročně, což je dle názoru soudu chabé vysvětlení pro vysokoškolsky vzdělanou osobu, když zároveň v podstatě nepřiznal, že limit překročil, neboť tvrdil, že neví, kolik celkově prodal motocyklů. Obžalovaný **ale přiznal**, že své příjmy nikdy nedal a že občas koupil a občas prodal nějakou motorku. Přiznal pouze dva případy, kdy s kupci jednal pod jiným než svým jménem, tedy ty dva případy, které byly prokázány, kdy použil vždy titul a dále jména Jan S. a Jakub N. Nelze nevidět, že M1 a M2 poprvé (tedy N.), dokud o těchto M nevěděla PČR, prodával pod falešným jménem, až o motocyklech již PČR věděla, tedy u M2 druhý prodej (tedy Š., *i když i jemu zpočátku tvrdil, že M prodává kamarád obžalovaného*) a prodej M3 (tedy K.), již obžalovaný činil svým pravým jménem. PČR, když přišla s motocykly poprvé do kontaktu, tedy když u M2 podal N. trestní oznámení a u M3 PČR právě v rámci snahy zjistit skutečnou totožnost osoby, která M2 prodala N. a vystupovala jako Ing. N., obžalovaného vylákala jako zájemce o koupi M3, neodhalila, že motocykly jsou hodny jejího zájmu, neboť jen prověřila VINy a tyto byly motocyklů v SRN odhlášených, ne kradených, tudíž nic nelegálního nezjistila, tedy je logické, že ani kupci motocyklů v ČR nebyli sto tuto skutečnost zjistit standardním postupem (ověřením VIN kódu např. v systému Cebia). Svědek Ch. popsal, že když s obžalovaným řešili kupní smlouvu k M1, ve které nebylo číslo občanského průkazu, na což se obžalovaného ptal, obžalovaný mu odpověděl, že jeho sestra je právnička a „on je Mgr.“, že je tedy smlouva v pořádku. Zjevně měl tedy uvedený titul navodit dojem jakési důvěryhodnosti prodejce - obžalovaného, což je v podstatě paradox, když obžalovaný sám drží titul Ing., a u prodeje takto upravených M užívá smyšlená jména.
34. Šetřením na inzertních portálech www.motorkari.cz a www.bazos.cz bylo k užívání falešných jmen obžalovaným dále prokázáno, že obžalovaný nabízel motocykly prostřednictvím těchto internetových portálů, kde vystupoval pod smyšlenou identitou Jan S., Jakub N., ale také Jakub S., Jan N. a další, kdy spojitost těchto identit byla prokázána stejným ověřovacím telefonním číslem u portálu www.bazos.cz. Navíc v rámci provedené domovní prohlídky byly v bytě obviněného

nalezeny mimo jiné také dvě SIM karty společnosti Tesco Mobile, u kterých byla následně prostřednictvím Útvaru zvláštních činností Policie ČR ustanovena telefonní čísla xxx a xxx. Telefonní číslo xxx je uvedeno u e-mailu xxx s ověřovacím telefonním číslem xxx. Telefonní číslo xxx je uvedeno u e-mailu xxx s ověřovacím telefonním číslem xxx. Tentýž ověřovací telefon je pak uveden u e-mailu xxx, který obžalovaný uvedl jako kontaktní v rámci inzerce motocyklu, na kterou následně reagoval poškozený Robert Š.

35. Obžalovaný tak prokazatelně používal jiná jména (než své) na serveru Motorkáři, případně Bazoš, avšak tvrdil, že neví jaká, k dotazu proč užíval falešná jména, odpověděl, že z důvodu ochrany své identity či osobních údajů a hlavní důvod byla bezplatná inzerce. Obžalovaný popsal, že pokud by byl podnikatel, což tvrdil, že nebyl, *(ovšem fakticky byl)* musel by inzerci platit, ale nevěděl kolik, nezajímalo ho to, nevěděl ani, co by se dělo dál. Uvedené vysvětlení není dle názoru soudu přesvědčivé ani logické a za pravý důvod užívání různých jmen považuje především ztížení identifikace obžalovaného a odhalení jeho protiprávního jednání ať již v podobě neoprávněného podnikání, tak další mj. předmětné trestné činnosti, když jak bylo prokázáno, OČTŘ spojili osobu obžalovaného s 16 inzeráty na prodej motocyklů, z toho 11 z nich je z března a dubna 2018 (a to byly vynechány duplicitní inzeráty). Dalším důvodem mohla být prevence pošpinění jména obžalovaného (jakožto prodejce) na serveru motorkari.cz či v samotné komunitě motorkářů, a byla též nemožnost kupců, v případě odhalení faktů k motocyklům, které koupili, kontaktovat prodejce, o čemž svědčí i řada telefonních čísel, které užíval, sám přiznal, že ke každému prodávanému motocyklu bylo jiné telefonní číslo a svou zkušenost s tímto popsal i svědek N., který poté, co zjistil, že motocykl nepřihlásí na DI (díky nezaplacené DPH) se svých nároků vůči obžalovanému, který vůči němu vystupoval jako Ing. Jakub N., domohl až s pomocí PČR. Obžalovaný však nejprve tuto situaci k dotazu soudu popsal tak, že M2 mu již byl jednou vrácen jedním z předchozích majitelů, který mu sdělil, že M nejde přihlásit bez zaplacení DPH. K dotazu, co na toto sdělení udělal, odpověděl, že pánovi vrátil peníze a M si vzal zpět, DPH však nezaplatil, což odůvodnil tím, že M na DI nepřihlašoval *(a bylo prokázáno, že ani pokud by tak chtěl učinit, tak nemohl, neboť neměl kupní smlouvu, tedy podklad pro stanovení výše daně z ve smlouvě uvedené kupní ceny)*. Tedy dle názoru soudu obžalovaný v podstatě idylicky popsal situaci, která ve skutečnosti proběhla jinak, jak prokazuje spis vedený u PČR 8. OOK Ostrava i výpověď svědka N. a je konkrétně popsáno výše. Tedy podstatné skutečnosti zamlčel. Dále k dotazům, jak se N. představil, odpověděl, že „nijak“, a jak na schůzku se zájemcem o koupi M – policistou přijel, odpověděl, že je to irelevantní, a poté, co mu byl sdělen opak s tím, ať odpoví nebo využije svého zákonného práva nevypovídat, odmítl odpovědět. Tedy podstatné skutečnosti zamlčel a na dotaz, který nechtěl zodpovědět, neodpověděl, což patří mezi práva obžalovaného, stejně jako lhát, která soud nezpochybňuje, jen hodnotí tak, že toto snižuje důvěryhodnost tvrzení obžalovaného. Dále bylo prokázáno, že v rámci vypořádání vztahů s N. již obžalovaný použil své pravé jméno (č. l. 38 spisu vedeného u PČR 8. OOK).

36. **Soud tedy dospěl k závěru, že nemůže být pravda zároveň tvrzení obžalovaného, že nikdy nevystupoval pod jménem P. a přiznání k tomu, že M1 koupil i s dokladem (TP).** Pravost TP byla prokázána odborným vyjádřením, a dle názoru soudu o ní není pochyb. Jak již bylo uvedeno, doklady doložené německou firmou prodávající vozidla bylo prokázáno, že P. k M1 koupil jen rám motocyklu a TP specifikovaného VINu, ne celý motocykl, který byl po požáru odhlášen z provozu v SRN. P. přijel vozidlem Fiat Ducato, které jak říká sám obžalovaný, tehdy vlastnil a bylo na něj i registrováno, jak prokazuje i výpis z centrálního registru vozidel. Přijel tedy vozidlem, které těsně předtím obžalovaný koupil, byť již jednu dodávku měl, Fiatem Ducato, kterým obžalovaný jezdil, jak vypovídá i svědek J., a není prokázáno a ani obžalovaný netvrdí, že by s ním jezdil někdo jiný. Sám obžalovaný uvádí, i když v souvislosti s koupí M2, že doklad totožnosti od něj prodejci nechtěli. Pokud se jedná o „podpis“ kupujícího na kupní smlouvě k M1, pak se jedná o klikyhák, který měl podepsat kupujícího (P.), a ve vyjádření obžalovaným nastíněná grafologická expertíza by byla zjevně bezvýsledná. Je proti zásadám logiky zkoumat parafu P., zda

je pravým podpisem obžalovaného. „P.“ koupený TP má pak obžalovaný, neboť je nesporné, že s ním prodal poškozenému Ch. M1 s upraveným VINem, který se shoduje s VINem uvedeným právě v tomto TP.

37. Dle názoru soudu je **vyloučeno, aby M1 a TP k němu takto „spojil“ německý prodejce**, který by byl buď sám zloděj motocyklu, nebo by motocykl koupil od zloděje (možno i přes další osobu), ale vždy bez dokladů k motocyklu, které nebyly odcizeny společně s M, tedy by byl minimálně srozuměn s tím, že motocykl pochází z trestné činnosti, zejména protože by zřejmě doklady k prodeji, jako důkazy o své nelegální činnosti, sám nevydal, a dále pokud by takto motocykl s TP běžně prodával, nevěděl by, kdo bude jeho kupcem. Nemohl by tedy spoléhat na to, že motocykl s doklady koupí cizinec a ne N. či osoba, která by jej chtěla provozovat v SRN, případně osoba, která by jej chtěla provozovat v zemi, která má se SRN (na rozdíl od ČR) propojený systém za účelem evidence motorových vozidel (EUCARIS). Totiž v případě, že by motocykl koupil N. či tato osoba a chtěla jej přihlásit do evidence motorových vozidel, ihned by v systému byla odhalena skutečnost, že VIN motocyklu je přiřazen motocyklu z provozu odhlášeného (i důvod odhlášení), tudíž by to vzbudilo nežádanou pozornost s rizikem brzkého odhalení, což jistě „německý největší trh s vozidly“, jak nadešpsáno na kupní smlouvě, nemá zapotřebí, a pokud by takto činil, největším trhem s vozidly by se ani nestal či by již nebyl. Naopak, jak prokazuje internetová stránka Ministerstva vnitra ČR, ČR modul umožňující výměnu informací mezi státy EU pro účely registrace motorových vozidel za účelem kontroly právního postavení vozidla ve členském státě, ve kterém bylo předtím registrováno, dosud nevyužívá. (Uvedené principy též logicky platí u M2 a TP k němu.) Že tuto skutečnost obžalovaný nejen věděl, ale jí i využil k páchání předmětného protiprávního jednání, již samo o sobě svědčí o jeho znalostech, praktických zkušenostech a orientaci na trhu s ojetými M i mimo ČR. Navíc dále bylo mj. k osobě obžalovaného prokázáno, že se jedná o osobu vysokoškolsky vzdělanou, disponující řadou skupin řidičských oprávnění, včetně profesní způsobilosti pro vozidla skupiny C, jazykově vybavenou, což lze předpokládat jen ze samotného faktu, kdy uvádí, že dřív na černo a nyní legálně, ale dlouhodobě pracoval právě v Německu (*i když kopie nepodepsané a navíc jen prvního listu pracovní smlouvy v němčině, kterou obžalovaný nakonec založil, přestože se opakovaně zavázal pracovní smlouvu soudu doložit, nemá žádnou důkazní hodnotu a tedy soud ji ani nenechal přeložit*). V tomto směru obžalovaného zhodnotil i jeho kamarád, svědek K., který uvedl, že obžalovaný umí německy dobře, a dále že obžalovaný nikdy nic nekupuje v ČR v kontextu motocyklů, v Německu jsou M „v jiných stavech a jsou pěknější“, obžalovaný do zahraničí jezdil často, vyjma Německa svědek věděl, že se obžalovaný v zahraničí i studoval, zdokonaloval se v angličtině. Dále z výpovědi obžalovaného lze dovodit a svědek K. výslovně uvedl, že motocykly, na kterých jezdili, i které obžalovaný prodával a to po dlouhé, i když přesně neurčené časové období od „kdysi“ do předmětného období, vozil obžalovaný z Německa. Z výpovědi svědků - poškozených i N. vyplývá, že obžalovaný působil dojemem, že se v M vyzná, a vystupoval jako zkušený prodejce M, což lze dovodit i z množství inzerátů na prodej M.

38. Tvzení obžalovaného, že v podstatě neví kde a od koho M koupil a nemá ke koupi žádný doklad, má své **důvody**, a to zejména v situaci, v jaké se obžalovaný ocitl, tedy že je trestně stíhán pro nejen přečin ale i zločin. Že si obžalovaný s touto situací uměl účinně poradit, je zřejmé například z toho, že:

a) **„odklonil“ před OČTŘ minimálně peníze za prodej M2 a M3 v 6-7/2019 tedy přes půl milionu Kč.** Když obžalovaný vypovídal o svých majetkových poměrech, zmínil, že měl a následně převedl družstevní podíl, motorová vozidla – již výše uvedené dodávky, Škodu Octavii a motorky, o kterých vypovídal (tedy M1, M2 a M3). Dále uvedl, že pro přítelkyni koupil Audi A4, a on vlastnil garáž, nepamatuje si, že by měl jiný hodnotnější movitý či nemovitý majetek. K jeho majetkovým poměrům bylo prokázáno, že jako poslední koupil vozidlo Audi dle kupní smlouvy 3. 3. 2019 (i když obžalovaný uvádí, že Audi bylo zapláceno z peněz družky), tedy ani on sám neuvádí, že by

něco dalšího nabyt. Dále bylo prokázáno originálem TP zajištěným při domovní prohlídce, že dne 1. 7. 2019 na DI zaregistroval M BMW R 120 R dovezený ze SRN, ovšem z data registrace M na DI nelze zjistit, kdy a jak si M opatřil, a to zejména za situace, kdy bylo prokázáno např. u M2 a M3, že tyto měl minimálně rok a jezdil s nimi na schůzky za zájemci o jejich koupi, aniž by je na DI v ČR přihlásil a byly tedy způsobilé provozu na našich komunikacích. Tedy peníze za prodej M2 a M3 neodpovídají hotovosti zjištěné ani zajištěné na účtech obžalovaného a ani nebyly nalezeny při prohlídkách,

b) převedl dodávky na svědka K. Jako důvod obžalovaný uvedl, že K. dlužil peníze odpovídající jejich hodnotě. Výpovědi obžalovaného a svědka K. na toto téma jsou však rozporuplné zejm. v tom, že obžalovaný uvedl k dotazu na doklady k půjčkám, že si zapisovali částky, svědek K., že peníze půjčoval oproti směnkám, dále obžalovaný uvádí, že vždy část půjčky splatil a půjčil si další peníze, svědek K. uvedl, že obžalovaný peníze vždy vrátil a pak si půjčil další peníze, obžalovaný uvedl, že kolik činil nahromaděný dluh, (který v podstatě umožili převodem aut) přesně neví, auta měla hodnotu 300 000 Kč, což byla dostatečná úhrada, svědek K. odlišně uvedl, že obžalovaný přišel až někdy v polovině roku 2019, že chce půjčit větší obnos peněz – 300 000Kč oproti směnce. I samotný důvod k tomu, aby si obžalovaný peníze musel půjčovat, nedokázal obžalovaný dost dobře vysvětlit, když provně k nákupu M uváděl, že je kupoval z vlastních peněz, které našetřil a „měl doma“ (*obžalovaný na dotaz proč si chtěl přivydělávat dovozem M, doslova uvedl: „Proč ne? Když vám leží peníze, chtěl jsem je protočit“*). Přitom si ale měl běžně půjčovat peníze od K. „na protočení“. Při domovní prohlídce byla zajištěna kupní smlouva s uznáním dluhu ze dne 3. 12. 2019 (č. l. 586) mezi obžalovaným (označen jako dlužník a prodávající) a svědkem K. (označen jako věřitel a kupující), zde se mj. uvádí, že činí nesporným, že v období 1. 1. 2010-31. 12. 2018 svědek obžalovanému půjčil v dílčích částkách celkem 281 150 Kč, přičemž tato částka vyplývá z evidence věřitele, tedy svědka K., a dlužník souhlasí, byť se dohodli na základě neúplných podkladů. Smluvní strany se dohodly na tom, že dlužník je vlastník specifikovaných vozidel - Fiat Ducato a VW Transporter, a na vyrovnání závazku vrátit částku 281 150 Kč dlužník prodávajícímu věřiteli Fiat Ducato za 141 150 Kč a VW Transporter za 140 000 Kč. Dále je zde mj. uvedeno, že věřitel vozidla kupuje za výše uvedenou cenu, přičemž zaplacením kupní ceny a předáním klíčů jsou vztahy z půjček vyrovnány. Neurčitost smlouvy, resp. právního jednání je až zarážející, kdy soud ve vztahu k uzavřené smlouvě poukazuje zejména na to, že dřívější závazky mezi stranami nejsou ve smlouvě blíže rozvedeny a takto určeny, evidence pohledávek není např. přiložena ke smlouvě, není jasný původ těchto závazků a na tomto se oba aktéři neshodli ve svých výpovědích (tedy poté, co smlouvu uzavřeli), jak bylo uvedeno výše. Svědek K. také uvedl, že peníze obžalovanému vždy půjčoval oproti směnce, kterou po vrácení peněz znehodnotili. Jednorázová půjčka 300 000 Kč byla splatná někdy před vánoci roku 2019. Svědek K. chtěl tyto peníze před vánoci vrátit zpět, s vrácením peněz to však nešlo, obžalovaný mu řekl, že peníze nemá (*nicméně již výše bylo shrnuto, že v danou dobu měl mít min. půl milionu Kč z prodeje M2 a M3*) a tak se dohodli na převodu dodávek za 281 150 Kč (smlouva však řeší období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2018, tedy vůbec se nevztahuje na uváděnou půjčku z půlky roku 2019). Okolnosti a důvody pro uzavření takovéto hybridní smlouvy jsou tak přinejmenším pochybné. Zde soud poukazuje jednak na ztrátovost svědka K., který peníze obžalovanému půjčil bezúročně, bylo mu vráceno méně, než půjčil, navíc ve formě náhradního plnění – ojetých dodávek, jejichž hodnotu určili na 281 150 Kč (*prodej za vyšší hodnotu nemohl v danou chvíli předpokládat*), jednak skutečnost, že jednodušší a logičtější cestou, jak mohl svědek K. peníze před vánoci získat, by pro něj bylo domáhat se zaplacení směnky, domáhat se rozhodnutí ve formě směnečného platebního rozkazu nebo směnku jednoduše prodat. Soud dále dovozuje, že s prodejem dodávek se klasicky pojí další, min. administrativní náklady a časové nároky. Skutečnost, že se svědkovi K. podařilo uvedená vozidla (jako soukromé osobě, nikoliv jako živnostníkovi) prodat za částku zhruba 340 000 Kč, svědčí mj. o zájmu obžalovaného na tom, aby se dodávek „zbavil“, a to i jejich „prodejem“ pod cenou, neboť tyto jej spojovaly s předmětnou trestnou

činností a mohly být zajištěny orgány PČR jako ostatní majetek, k čemuž v podstatě využil svého dobrého kamaráda – svědka K. K tomuto „prodeji“ navíc připravil zdánlivě legitimní smlouvu (*styl smlouvy se shoduje s kupními smlouvami na víceru M, které připravoval vždy obžalovaný*) i důvod, kdy o existenci a výši uvedených pohledávek panují značné pochybnosti,

- c) **převodl družstevní byt a vozidlo Audi na družku.** Převod družstevního podílu byl BD oznámen dne 14. 10. 2019 a smlouva mezi Denisou Š. a BD byla uzavřena dne 23. 10. 2019, jak prokazují uvedené doklady. K dotazu na okolnosti převodu družstevního podílu obžalovaný vypověděl, že to byl bezúplatný převod, neví kdy. K dotazu proč byt převodl, odpověděl, že družka byt od něj koupila. Byl upozorněn, že vypověděl, že se jednalo o bezúplatný převod, uvedl, že se nebude vyjadřovat. Vozidlo bylo převedeno dne 10. 10. 2019, jak prokazuje výpis z registru vozidel č. l. 827.
39. Tedy obžalovaný ukryl nebo se zbavil peněz a hodnotnějších věcí, které by OČTŘ mohly zajistit a pak by o ně, v případě shledání viny, mohl přijít, ať již v rámci náhrady škody či trestu propadnutí věci.
40. Dále nezůstalo bez povšimnutí, že během října 2019, tedy krátce poté, co byl podat vysvětlení na PČR a v době, kdy převáděl na družku družstevní byt a vozidlo Audi, si obžalovaný vyjel do západní části Rumunska, kde mu byl v městě Beius (což je 76 km od státních hranic) v době od 18. 10. do 19. 10. 2019 odcizen jeho motocykl BMW R 1200 R, jak prokazuje protokol o trestním oznámení místní policie (zajištěn při prohlídce bytu stejně jako originál českého TP k předmětnému M, dle kterého byl i tento M dovezen ze SRN), který si obžalovaný teprve dne 1. 7. 2019 přihlásil na DI. K tomuto M rovněž spisový materiál neobsahuje žádný doklad o jeho nabytí, ovšem doklad o jeho pozbytí obžalovaný pečlivě uschoval.
41. **Důvody** pro tvrzení obžalovaného, že v podstatě neví kde a od koho M koupil, a nemá ke koupi žádný doklad, jsou zjevné. Logicky by totiž pro obžalovaného nebylo nic jednoduššího než OČTŘ označit prodejce M, pokud by obžalovaný skutečně M nabyl v dobré víře a tedy nevěděl či nebyl srozuměn s tím, že pochází z trestné činnosti. Je pochopitelné a běžné, že nedůležité věci neuchováváme v paměti, ale když se stanou podstatné (a to je právě chvíle zahájení úkonů trestního řízení) je mnoho možností jak si vzpomínky obnovit (navigace, Google, projet znova trasu) navíc za situace, když sám obžalovaný uvádí, že M2 a M3 koupil od stejných lidí, jel na stejné místo, město přesto nevěděl. Uvedl, že by to mělo být na hranicích Německa a Rakouska, následně začal tvrdit, že ani neví, v které z těchto zemí to bylo (*rám M1 prokazatelně koupil v Berlíně, tedy ne na hranici*). A „tito lidé“ jej měli pro M3 zavést k další osobě (*zde je zřejmé, že se obžalovaný „snažil vysvětlit“ fakt, že M3 má rakouský TP, ovšem motor byl z kradeného M určeného pro Německo*). Nejprve však obžalovaný jednoznačně vypověděl, že M2 koupil v Německu a jel do Německa ještě jednou a koupil M3 (*a i další důkazy podrobně uvedené výše prokazují, že v souvislosti s koupi M obžalovaný vždy zmiňoval jen Německo*.) Navíc dle názoru soudu se M standardně nekupují tak, že „jedu jen tak náhodou dodávkou kolem, a k tomu si vezmu z domu 300 000 Kč a koupím M a nevezmu si ani doklad“. Je jasné, že pokud není zjištěn pachatel krádeže M, jak se stalo v daném případě, pokud se nestane nějaká nepředvídatelná a stěží představitelná náhoda, OČTŘ nezjistí ani prodejce kradeného M. Jiná situace je u prodejce M, které byly odhlášeny z provozu z důvodu zničení požárem, DN atp., případně dílů z nich, jedná se o legální činnost a není tedy důvod prodejce tajit, a zde i policie slavila pro obžalovaného zjevně nečekaný úspěch, když zjistila prodejce rámu a TP k M1 a zajistila důkazy obsahující mj. RZ vozidla obžalovaného. Obžalovaný vypověděl, že žádný doklad o nabytí M v této věci nebyl, nemá ani doklad o tom, že zaplatil kupní cenu, u M2 300 000 Kč. Tvrdil, že běžně, když kupuje věci vyšší hodnoty, si nechá doklad vystavit dle situace. Jako důvod, proč tak u M neučinil, uvedl, že byl v zahraničí, německy se domluví, ale neumí si představit, kdyby na M byla závada, tuto by reklamoval, k čemuž dle něj většinou kupní smlouvy slouží. S jinými účely, ke kterým slouží kupní smlouvy, se nesetkal. A na takové úrovni, aby věděl, co je ve smlouvách, kde jsou paragrafy,

tedy co podepisuje, jeho němčina není. Tehdy nevěděl, že doklady bude potřebovat. Je otázkou, jak obžalovaný věděl, co by bylo v kupních smlouvách, když žádné nebyly, sám do kupních smluv s českými kupci žádné paragrafy nepsal, kupní smlouvy jsou jen strohé a stručné - smluvní strany, předmět koupě, cena a smluvní ujednání na pár řádků. Ani německá kupní smlouva na TP a rám u M1 neobsahuje paragrafy a nic, čemu by nebylo možno se základní znalostí němčiny rozumět. Je nepochybné, že je to právě obžalovaný, kdo rozhodl, které doklady si ponechá (pokud byly vůbec vystaveny) a které se najdou při prohlídkách u něj v bytě a garáži konaných, což plyne časových souvislostí úkonů OČTR, první zahájení úkonů k trestné činnosti týkající se M bylo dne 7. 3. 2019, obžalovaný podal první vysvětlení dne 2. 10. 2019 a prohlídky bytu a garáže proběhly až 6/2020. Pokud by obžalovaný nabyl M opravdu v dobré víře, pak jen u M2, ke kterému se vztahovala jeho výpověď u hlavního líčení, nutno uvést, že si nechával některé kupní smlouvy o prodeji M v ČR, kde byl prodejce, naopak při koupi M v Německu byl „slabší stranou“ a už jen z pohledu možnosti obžalovaným uvedené reklamace, si smlouvy měl ponechat. M, který obžalovaný tvrdí, že koupil za 300 000 Kč, se mohl v extrému druhý den rozpadnout, kdy by doklad o koupi byl už jen z důvodu možnosti reklamace zřejmě nezbytný. A že by obžalovaný riskoval jakoukoliv (natož pak takovou) finanční ztrátu, neodpovídá jeho již výše uvedené šetrnosti, resp. faktu, že obcházela podmínky a povinnosti vyplývající např. z podmínek registrace na severu motorkari.cz, dle kterých je uživatel při registraci povinen uvést údaje, které odpovídají skutečnosti (nikoli falešně), ale i podmínky stanovené zákonem, aby v důsledku takového obcházení nemusel hradit z jeho pohledu zbytečné poplatky nebo daně. Dále bylo prokázáno, že reklamace nejsou obžalovanému cizí a to i jen z malicherného důvodu, jako je vada laku, která nemá s funkčností vozidla nic společného, jak bylo prokázáno u vozidla Audi, kde se formou „kompenzace za opravu“ domohl vrácení částky 14 000 Kč z kupní ceny, jak prokazují doklady zaslané prodávajícím (č. l. 1027 - 1034). Skutečnost, že si neponechal nebo ani nenechal vystavit kupní smlouvy k M tak má jediné možné vysvětlení, tedy že věděl o jejich původu nebo s ním byl alespoň srozuměn.

42. **Obhajoba obžalovaného**, že M koupil jako celek, včetně dokladů, byla vyvrácena. Z výpovědi obžalovaného pak lze dovodit a do svého vyjádření založeného u hlavního líčení dne 22. 6. 2021 již jasně napsal obhajobu (ve vyjádření zaměřenou zejména na M1) v tom směru, že **neměl povědomost o „skutečném původu M“**, tedy zjevně že M byly kradené. Jak tedy již bylo vysvětleno výše, bylo prokázáno, předmětné poměrně drahé motocykly byly jejich majitelům v SRN odcizeny, že **obžalovaný byl s tímto faktem přinejmenším srozuměn** v okamžiku, kdy je kupoval za „dobrou cenu“ s vidinou zisku (u N. snad 100 000 Kč) a následně dále v ČR prodával, **soud tedy dovodil z okolností, za kterých obžalovaný tyto motocykly získal a tyto následně prodával.**

43. Z okolností, za kterých obžalovaný tyto motocykly **získal**, soud zejména zdůrazňuje, že M nejen (jak sám obžalovaný přiznává) koupil na blíže nespecifikovaném místě v SRN bez kupní smlouvy, dokladu o zaplacení kupní ceny, resp. jakéhokoliv dokladu o koupi a za „dobrou cenu“ a to i M3 (je však otázka, jaká cena to ve skutečnosti byla). U M2 i M3 obžalovaný vypověděl, že je koupil za částku kolem 300 000 Kč (a o dobré ceně vyprávěl např. poškozenému Š. též u M2 bez konkrétní ceny) na jemu neznámém místě od neznámého prodejce. Dále z faktu, že M nekoupil spolu s TP k ním (což obžalovaný popírá), neboť bylo prokázáno u M1 a vysvětleno i u M2, že TP nezískal spolu s motocykly, které jsou neznámých vybroušených VINů a opatřeny VINy jinými - falešnými, ale shodnými s VINy v TP. U TP k M1 bylo prokázáno nabytí dne v SRN 11. 11. 20017 koupí, u M2 se způsob získání TP obžalovaným prokázat nepodařilo. Do skutkové věty bylo doplněno, že obžalovaný kradené motocykly koupil, jak vysvětleno výše, k čemuž logicky doklad chybí. Obžalovaný tedy koupil TP a motocykly samostatně, tudíž na koupených motocyklech musel VINy změnit či nechat změnit obžalovaný, aby se čísla VINu v TP a na motocyklu shodovala, když u poškozených zajištěných motocyků byly viny vybroušeny a M opatřeny falešnými VINy. K VINům na typových štítcích M, z odborného vyjádření u M2 plyne, že byl dodatečně nalepen, u M1 se tím

odborné vyjádření nezabývalo, ale byl na něm tíž VIN jako na rámu, a bylo prokázáno články z internetu a zprávou FORX PRINT s.r.o. (č. l. 1133), že opatřit si štítek s požadovaným VIN není žádný problém a běžně se to dělá. Navíc když bylo prokázáno, že obžalovaný umí minimálně zařídit např. změnu počtu ujetých km na tachometru, změnu vidlice, získat z Cartec Ostrava s.r.o. protokol se jménem a bydlištěm naprosto jiné osoby - poškozeného Ch., tak proč by nezařídil i změnu VINů, a to případně i změnu VINů odhalitelnou pouze diagnostikou, navíc zpráva Cartec Ostrava s.r.o. sice říká, že tuto změnu VINů nedělají, ale ne, že ji udělat nelze. Dále i svědek J. vypověděl, že obžalovaný z něj tahal technologické postupy jak technicky opravit určité věci, i řekl, že si myslí, že by si obžalovaný uměl lak kolem VINu spravit sám, a že pro obžalovaného opakovaně lakoval náhradní díly k motorkám, ne celé motorky BMW, konkrétně např. obžalovaný dovezl kapotáž k motorce, která byla zelená, a další díl byl modrý a svědek ze zeleného dílu vyrobil modrý. M obžalovaný kupoval a následně prodával evidentně veden záměrem dosáhnout zisk. Sám obžalovaný sice přiznal, že chtěl jen „něco málo vydělat“, tak 15 000 - 20 000 Kč na motocyklu, aniž by však byl podnikatelem ve smyslu příslušných zákonných ustanovení a aniž by k tomu splnil zákonné podmínky, a plnil povinnosti z toho plynoucí, mj. disponoval živnostenským oprávněním a platil daně. Dosáhnout zisku se ovšem u těchto tří M nepovedlo z důvodů, o kterých bude pojednáno níže. Že má obžalovaný sklon získávat finanční prostředky pro své potřeby nelegální cestou je zřejmé i z jeho tvrzení, že v Německu pracoval dlouho na černo jako tesař. Dále obžalovaný nevysvětlil, proč za situace, kdy práci měl, si „přivydělával“ koupí a prodejem motocyklů, ani z čeho získal peníze, které měl dle svých tvrzení doma, a které chtěl, aby doma neležely, tímto způsobem „protočit“, když vzápětí vypověděl, že si půjčoval peníze od K., které potřeboval mj. na protočení právě ve vztahu k motocyklům. Nutno uvést, že důkazy shromážděné ve spise prokazují též, že obžalovaný se na trestnou činnost připravil, koupil další dodávku, náradí a následně i garáž, kdy doba navazuje na prokázanou dobu krádeží M1-M3 v Německu. Motocykly byly jejich majitelům odcizeny od 29. 8 do 19. 10. 2017. Obžalovaný uvádí, že předmětné M parkoval v Fiatu Ducato, (registrovaného na obžalovaného 4. 10. 2017), do doby, než koupil garáž (kupní smlouva je ze dne 1. 12. 2017), tedy je zřejmé, že M koupil po jejich odcizení, a zásadám logiky odpovídá, že zloději motocyklů se kradeného motocyklu chtěli rychle zbavit. Náradí obžalovaný nakoupil ve velkém množství v různých obchodech, např. Hornbach, Obi nebo i na e-shopu, jak prokazují faktury ze dne 27. 10. 2017 nalezené při domovní prohlídce u obžalovaného. Je otázkou, k čemu by náradí dospělý muž najednou potřeboval, k práci v cizině mu stačilo kladívko, jak sám soudu vysvětlil, a pokud kupoval celé motorky, kdy na drobné opravy měl svědka J. (Tedy osobu, která ve své svědecké výpovědi vyloučila, že by zásahy do VINů pro obžalovaného prováděla a o které svědek K. vypověděl, že je poctivý člověk, který by zásah do VINů nedělal.) Ve fakturách je specifikováno zakoupené náradí, ze kterého je dle názoru soudu k předmětné trestné činnosti (konkrétně k odbornými vyjádřeními prokázaným způsobům falšování VINů) bez pochybností a zcela laicky vhodná zejména ruční bruska zn. Dremel, dále pak sada drátěných kartáčů, sekáč plochý, sada kleští a vrtáků, nůžky na plech a gola sada. Nelze si nevšimnout, že když byl obžalovaný na náradí u hlavního líčení tázán, zvýšil hlas a rozčlil se a uvedl, že to není v žádném případě náradí, kterým je možno provést změny identifikátorů motocyklu, přičemž však vyjmenoval vrták, nůžky na plech a šroubovák, tedy brusku sám nezmiňoval a v podstatě tím bagatelizoval rozsah zakoupeného náradí, přičemž soud opakuje již výše uvedený názor, že uvedená bruska je k provedení takovýchto úprav nástrojem nejen způsobitelným, ale i vhodným, gola sada je pak vhodná k výměně kyvné vidlice motocyklu.

44. Z okolností, za kterých obžalovaný tyto motocykly **prodal**, soud zejména zdůrazňuje, že M1 a M2 poprvé obžalovaný prodal pod falešným jménem, M2 prodal dvakrát, a to pokaždé v jiném barevném provedení, s jiným stavem ujetých kilometrů na tachometru a za jinou cenu. Uvedený M tedy prodal s více jak ročním odstupem podruhé Š., kterému nejprve tvrdil, že M prodává jeho kamarád, ale v kupní smlouvě bylo jméno obžalovaného, a to poté, co svědek N., zjistil, že

motocykl nepřihlásí na DI (díky nezaplacené DPH) a po ingerenci policie obžalovanému N. vrátil M zpět. K problému s DPH u M2 soud uvádí, že obžalovaný vypověděl, že M2 koupil se všemi potřebnými doklady k jeho přihlášení do evidence motorových vozidel ČR, kdy toto jeho tvrzení nebylo pravdivé, jak prokazuje zpráva Magistrátu města Ostravy, odboru DSČ, neboť stav ujetých kilometrů na tachometru M2 byl v době jejího prvního prodeje N. 979 km. Obžalovaný byl o této skutečnosti informován nejpozději v období od 26. 3. 2018 do 11. 4. 2018 samotným N., pokud tuto informaci nevěděl dříve. K dotazům obžalovaný připustil, že pokud by tuto daň chtěl někdo platit, vyměřila by se dle kupní ceny v kupní smlouvě, která však v písemné podobě nikdy nebyla. Z uvedeného plyne, že M2 obžalovaný nekoupil se všemi potřebnými doklady k jeho přihlášení do evidence motorových vozidel ČR, jak v praxi ověřil svědek N. V době, než M2 obžalovaný prodal Š., se u něj mj. zajímal na možnost přihlášení M na DI v Ústí nad Labem s tím, že původně mu obžalovaný tvrdil, že M má najeto 1 000 Km, tedy zjevně by zaplacení DPH k přihlášení M bylo nezbytné. Svědek Š. dostal na DI (*mylnou*) informaci v podstatě o tom, že DPH není podmínkou k jeho přihlášení, pokud M buď má najeto více než 6 000 Km nebo je starší 6 měsíců, tedy s ohledem na stáří by předmětný M dani v tomto směru nepodléhal, a tuto sdělil obžalovanému. Přes původní informaci, že M má najeto 1 000 Km, v době, kdy M kupoval, mu již obžalovaný řekl a svědek i viděl na tachometru, že má najeto cca 6 200 km. Když se na to obžalovaného ptal, sdělil mu, že stav tachometr nechal upravit snad v SRN za 500 Euro a že nyní se již DPH platit určitě nemusí. Obžalovaný však vypověděl, že měl informaci o tom, že na DI M přihlásí až poté, co doloží potvrzení z FU, že zaplatil daň, což Š. řekl, a proto to též napsal do smlouvy, což prokazuje i znění kupní smlouvy /*resp. jediný (spolu se slevou z kupní ceny) podstatný rozdíl obsahu smluvních ujednání ve třech výše specifikovaných kupních smlouvách, tedy smlouvě k M1 a dvou k M2/*. Není jisté bez souvislosti, že svědek N. obžalovaného informoval, že aby nebylo podmínkou přihlášení na DI zaplacení daně, M musí mít najeto více než 6 000 km, když bylo prokázáno, že stav tachometru „vzrostl“ z 979 km na 6287 km, a že v kupní smlouvě uvedená „poskytnutá sleva“ navazuje na informaci, že kupující musí zaplatit DPH z kupní ceny a sleva z kupní ceny byla poskytnuta na případné opravy. Není uvedeno, o jakou slevu se jedná ani o jaké případné opravy by se mělo jednat. Navíc obžalovaný, když M2 prodával poprvé, ho inzeroval jako M, který stál v autosalonu a nejezdil, jak vypověděl svědek N. a je uvedeno v inzerci, svědek Š. pak vypověděl, že obžalovaný mu sdělil, že M je „netknutá“, prakticky nová (pomineme-li nyní, že ji měl prodávat kamarád obžalovaného a následně v kupní smlouvě byl uveden jako prodávající obžalovaný). Jediné, co měl na M obžalovaný měnit, byly kompletní kapotáže. K této výměně obžalovaný Š. sdělil, že M byla původně modrá, měla jeden poškozený plast, proto vyměnil kapotáže komplet, jelikož kapotáže jsou drahé, proto se mu vyplatilo koupit celý komplet (*tedy v podstatě to samé, co obžalovaný vypověděl u hlavního líčení*), což se však svědkovi nezdálo, ověřil si, že uvedený díl stojí cca 1 500 Kč. U hlavního líčení svědek založil k důkazu i prodejní nabídku CarTec Praha s.r.o., kde je ceník jednotlivých náhradních dílů, kdy komplet kapotáže stojí 24 436 Kč a jednotlivé díly, vyjma spoilerů, které jsou dražší, stojí od 1 178 do 1949 Kč. Dále obžalovaný M prodával za nižší ceny. U M1 obžalovaný neuvedl, za kolik ho koupil, ale M prodal za 265 000 Kč, hodnota prokázaná znaleckým posudkem však ke dni prodeje činila 295 600 Kč. U M2 obžalovaný uvedl, že M koupil za cca 300 000 Kč, poprvé ho prodal svědkovi N. za 399 500 Kč (*takže zisk skoro 100 000 jen pokud bychom vycházeli z ceny kupní, uvedené obžalovaným, ne jak obžalovaný uvedl maximálně 20 000 Kč*), podruhé však M prodal svědkovi Š. za 290 000 Kč, rozdíl ceny obou prodejí přes 100 000 Kč. Hodnota prokázaná znaleckým posudkem však ke dni prodeje činila 292 500 Kč. U M3 obžalovaný uvedl, že M koupil za cca 300 000 Kč. M prodal K. za 250 000 Kč, ale K. poté, co stav ujetých km oproti ne celých 5 000 km stoupl na 23 000 km a o necelý půlrok později M prodal za 300 000 Kč, jak prokazují kupní smlouvy založené v pražském spise.

45. Dále přinejmenším srozumění obžalovaného s tím, že M byly kradené, soud dovedl i z **časových souvislostí** prodeje M a úkonů trestního řízení. Zejm. u prodeje M2 a snahy o prodej M3, kterým

předcházela inzerce, je prokázáno, že M2 obžalovaný (jako Ing. N.) prodal N. dne 23. 3. 2018 a již dne 25. 3. 2018 inzeruje prodej M stejného typu, tedy zjevně M3, přestože obžalovaný vypověděl, že M2 a M3 koupil proto, že na jednom z nich chtěl jezdit a druhý prodat. Bylo prokázáno, že oba (i další) M chtěl prodat, neboť v době, kdy M2 měl svědek N. (tedy od 23. 3. 2018 do 11. 5. 2018) nejenže prodej M3 inzeroval, ale i dne 10. 5. 2018 na M3 přijel za potencionálním kupcem (policí), a to ještě měl M1 do 20. 4. 2018, než ho prodal (jako Mgr. S.) svědkovi Ch., a jen v 3-4/2018 podal obžalovaný 11 inzerátů na prodej M. Poté se o jeho činnost začala (díky trestnímu oznámení N.) zajímat PČR, která však „zařídila“, že obžalovaný vrátil N. peníze a on mu motocykl M2, a M3 obžalovanému vrátila přímo PČR, takže od poloviny května 2018 už zase obžalovaný M2 a M3 měl. Přesto již motocykly k prodeji neinzeroval (vyjma jediného inzerátu v 7/2018 na BMW S 1000 RR) a M2 a M3 prodal až v 6 a 7/2019. Je otázkou, proč by si dal obžalovaný (přes svou velmi intenzivní činnost k prodeji motocyklů v 3-4/2018 s faktickým trvalým výsledkem prodeje jen M1) cca rok pauzu poté, co vzbudil zájem policie, kdyby neměl povědomost o tom, že motocykly byly kradené. Pokud by si totiž chtěl M nechat, aby je mohl užívat, tedy na nich jezdit, jak u jednoho z M2 a M3 původně tvrdil, musel by je přihlásit na DI, což neučinil. Naopak bylo prokázáno, že na M jezdil jen na schůzky se zájemci o jejich koupi. První zahájení úkonů k trestné činnosti týkajících se M je datováno 7. 3. 2019, obžalovaný podal první vysvětlení 2. 10. 2019. V mezidobí prodal M3 dne 9. 6. 2019 a M2 dne 17. 7. 2019 za ceny uvedené výše. Nabízí se tedy 2 vysvětlení, buď obžalovaný o zahájení úkonů nevěděl a ukolébán ročním nezájmem PČR motocykly prodal, ale pak neměl důvod je prodávat za nižší cenu, než tvrdil, že je koupil a než byla jejich prodejní cena, nebo obžalovaný o zahájení úkonů věděl, když v celé věci lze vysledovat i další, přinejmenším zvláštní postupy zainteresovaných orgánů a to nejen OČTŘ. Např. ve výpisu z EKŘ má obžalovaný z 10. 5. 2018 evidován jeden přestupek, ale přestupkový spis prokazuje, že byl uznán vinným dvěma přestupky, na FÚ byl dán PČR podnět, který FÚ v podstatě přes tři roky neřeší. Co do OČTŘ možno zmínit způsob ukončení trestního řízení ve věci trestního oznámení Zdeňka N., aniž by PČR zkoumala třeba jen základní skutečnost - pravost VINu motocyklu, dále trestní spis vedený v Praze o M3, kdy lze vysledovat shodný modus operandi s předmětnou trestní věcí (aniž by na tom poslední vypracované odborné vyjádření mohlo cokoliv změnit), konkrétně třeba jen různé závěry odborných vyjádření o pravosti VINu. Pokud tedy obžalovaný o zahájení úkonů věděl, pak zjevně hrozilo zajištění motocyklů (jak se v podstatě následně stalo, ale u poškozených), takže nutnost M prodat (třeba i za nižší cenu) byla akutní, neboť jinak by obžalovaný dopadl tak, jak dopadli v tomto trestním řízení poškození, tedy byl by bez peněz i motocyklů, a z trestné činnosti by se obžalovaný stejně nevyvinil, pokud by motocykly neprodal, neboť skutkové podstaty umožňují více druhů jednání, kterým je lze naplnit, postačí už jen převedení na sebe či užití věci, což prokazatelně obžalovaný s M činil.

46. **Dále je pak zřejmý i shodný modus operandi**, kdy předmětné motocykly i M3 německý prodejce, kterého však obžalovaný nedovedl specifikovat, na místech, které však obžalovaný nedovedl určit, v celku a v podstatě v „top stavu“ (jak plyne z inzerátů zadávaných obžalovaným) či minimálně v dobrém technickém stavu, navíc s originálními doklady (ovšem havarovaných a zcela jiných M) a za „dobrou cenu“, prodal bez kupní smlouvy či jiného dokladu **právě jednomu a jedinému člověku a to obžalovanému**, který tyto tři motocykly v SRN koupil a následně v ČR prodal veden záměrem dosáhnout zisk, ovšem v podstatě pod cenou či jejich hodnotou, M2 hned dvakrát a M1 a M2 (poprvé) pod falešnými jmény.

47. **Řada tvrzení obžalovaného v jeho výpovědi a vyjádření**, jakož i jeho vysvětlení a odpovědi na dotazy **již sama o sobě vyznívají značně nepřesvědčivě**, zejména ta, která byla dalšími důkazy vyvrácena nebo z provedených důkazů lze vyvodit jiné a navíc logické vysvětlení, např. když obžalovaný vysvětloval, že převod družstevního bytu, prodej dodávek K. a převod vozidla Audi nemá souvislost s trestnou činností, proč vozidlo Audi bylo dle kupní smlouvy (č. l. 1028) zaslané soudu prodávajícím zakoupeno za 260 000 Kč obžalovaným, ale fakticky ho koupila jeho družka

Denisa Š. za své peníze, které našetřila, kdy část peněz měla mít doma a část na účtu, když bylo prokázáno výpisy z jejího účtu, že veškeré peníze spotřebovala na běžné výdaje a její příjmy (z pracovního poměru v Diakonii nevýznamně přes 20 000 Kč měsíčně či z mateřské dovolené) jí bezesporu ani významnější úspory nedovolovaly, tedy zakoupila za peníze, které prokazatelně neměla. Dále např. když obžalovaný vysvětloval, proč používal falešná jména, měnil kapotáže motorek a též proč nemá kupní smlouvy k motocyklům ani doklad o zaplacení kupní ceny, neví, od koho ani kde M koupil atd. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný **lhal nebo soudu podstatné skutečnosti zamlčel**, jak již konkrétně pojednáno výše, a dále např. když obžalovaný tvrdil, že neměl peníze, proto na svědka K. převedl dvě auta v hodnotě cca 300 000 Kč na vyrovnání dluhu, když jak již bylo uvedeno výše, obžalovaný neuvedl, že by nabyt nějaký majetek od sporného vozidla Audi (3. 3. 2019), a tedy měl mít od poloviny roku 2019 k dispozici hotovost za prodej M2 a M3 přesahující půl milionu Kč, kterou mohl použít ke splacení dluhu, ale obžalovaný se naopak zbavil dodávek, které byly spojeny s předmětnou trestnou činností. Dále lhal, že převod majetku konkrétně rozvedený výše nemá souvislost s trestním stíháním, a to ani časovou, kdy smlouva se svědkem K. je ze dne 3. 12. 2019, smlouva o převodu družstevního bytu na družku je ze dne 23. 10. 2019 (a na BD byl převod oznámen dne 14. 10. 2019), když obžalovaný byl podat na PČR vysvětlení dne 2. 10. 2019. Navíc, pokud se obžalovaný cítí nevinným, nemá důvod převádět majetek, o který by mohl a měl v trestním řízení přijít. **Uvedené soud zohlednil jednak při hodnocení důkazů a obhajoby obžalovaného, a dále jsou jeho tvrzení relevantní pro prokázání subjektivní stránky trestných činů.**

48. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti je tedy zřejmé, že **obhajoba obžalovaného** o koupi celých motocyklů s doklady stejných VINů a „nevědomosti o původu motocyklů“ **byla vyvrácena**, a též je možno dovodit, že obžalovaný byl srozuměn s tím, že motocykly, které fyzicky koupil (ne TP), byly získány trestným činem spáchaným v cizině jinou osobou a tyto kradené M i doklady M havarovaných prodal, to vše za dalších relevantních okolností podrobně popsanych ve skutkových větách, **tedy závěr o vině obžalovaného.**
49. Obžalovaný byl uznán vinným s ohledem na novelizaci trestně právních předpisů, která **až s účinností novely trestního zákoníku provedenou zák. č. 287/2018 Sb. tedy 15. 11. 2018 zavedla trestný čin legalizace výnosu z trestné činnosti a úpravu časové působnosti** v § 2 odst. 1 trestního zákoníku dle různých skutkových podstat trestných činů s různými názvy, byť právní věty znějí téměř stejně a obsahově znamenají totéž.
50. Jednání obžalovaného popsané pod bodem 1. bylo tedy právně kvalifikováno podle příslušného ustanovení trestního zákoníku ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 287/2018 Sb., neboť novější znění trestního zákoníku zahrnující novou právní úpravu zločinu legalizace výnosu z trestné činnosti by nebylo pro obžalovaného příznivější.
51. Jednání obžalovaného popsané **pod bodem 1.** výrokové části tohoto rozsudku soud kvalifikoval jako **přečin podílnictví dle § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku**, ve znění platném a účinném do 31. 1. 2019, tedy ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 287/2018 Sb., neboť bylo prokázáno, že obžalovaný dne **11. 11. 2017** ve Spolkové republice Německo v Berlíně na Gehlberger Strasse 13, v provozně Motorradteile Spandau Jörga W., vydávajíc se za neexistující osobu Marka P., narozeného xxx, **koupil** rám havarovaného motocyklu tovární značky BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky XXX, VIN: WB10A0603GZ675543 a osvědčení o registraci vozidla vydané Spolkovou republikou Německo za částku 1 000 €, přičemž identifikační údaje z tohoto havarovaného motocyklu následně použil k legalizaci motocyklu téže tovární značky a typu, a to BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky XXX, VIN: WB10A0609FZ426050, který byl v době od 18. 10. 2017 do 19. 10. 2017 odcizen neznámým pachatelem původnímu majiteli Ulrichu T., narozenému xxx, ve Spolkové republice Německo v Höhenkirchen – Siegersbrunn, kdy po provedení zásahu do

VIN odcizeného motocyklu, **který v době od 18. 10. 2017 do 1. 12. 2017 koupil na blíže nezjištěném místě v Spolkové republice Německo**, v úmyslu zastrít jeho skutečný původ a získat neoprávněný majetkový prospěch z jeho následného prodeje, takto upravený motocykl s osvědčením o registraci vozidla, prodal dne 20. 4. 2018 v Ostravě poškozenému **Marcelu Ch.**, narozenému xxx, za částku 265 000 Kč, u čehož se vydával za Mgr. Jana S., kdy poškozený motocykl dne 14. 5. 2018 přihlásil na svoji osobu na Magistrátu města Přerova, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx, přičemž hodnota motocyklu ke dni prodeje poškozenému činila **295 600 Kč, tedy** na jiného převedl věc, která byla získána trestným činem v cizině jinou osobou, a spáchal takový čin ve vztahu k věci, která má větší hodnotu. Hodnota motocyklu tovární značky BMW R NINE T R1ST, RZ xxx činila ke dni prodeje poškozenému dle závěru znaleckého posudku znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel a movitostí 295 600 Kč. Při určení hodnoty věci soud vycházel z ustanovení § 137 a § 138 trestního zákoníku a prokázaná hodnota věci přesahuje hranici větší hodnoty, kdy ve smyslu citovaného zákonného ustanovení se větší hodnotou rozumí hodnoty věci dosahující částky nejméně 50 000 Kč a hodnota věci byla vyčíslena v souladu s ustanovením § 137 trestního zákoníku, tedy z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku v době a na místě obvykle prodává.

52. Jednání obžalovaného popsané **pod bodem 2.** výrokové části tohoto rozsudku soud kvalifikoval jako **zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 alinea 1, odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku**, v platném znění, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný v blíže nezjištěné době **9. 8. 2016 do 23. 3. 2018 ve Spolkové republice Německo koupil** osvědčení o registraci vozidla Spolkové republiky Německo část I. číslo ZBI 165098760 a část II. číslo EN118015 náležející k motocyklu tovární značky BMW S 1000 RR, původní registrační značky XXX, VIN: WB10D1001GZ336544, který měl ve Španělsku nehodu na závodní dráze během sportovní události pořádané společností BMW Company a následně byl odhlášen ke dni 9. 8. 2016 z registru vozidel, přičemž identifikační údaje z tohoto havarovaného motocyklu použil k legalizaci motocyklu téže tovární značky a typu, a to BMW S 1000 RR, původní registrační značky XXX, VIN: WB10D1009GZ337389, který byl v době od 1. 9. 2017 do 4. 9. 2017 odcizen původnímu majiteli Ludwigu I., narozenému xxx, ve Spolkové republice Německo v Mnichově neznámým pachatelem, kdy po provedení zásahu do VIN odcizeného motocyklu, **který v době od 1. 9. 2017 do 1. 12. 2017 koupil na blíže nezjištěném místě v Spolkové republice Německo**, v úmyslu zastrít jeho skutečný původ a získat neoprávněný majetkový prospěch z jeho následného prodeje, takto upravený motocykl s osvědčením o registraci vozidla, prodal dne 17. 7. 2019 v Ostravě – Zábřehu, na parkovišti před obchodním domem IKEA, poškozenému **Robertu Š.**, narozenému xxx, za částku 290 000 Kč, kdy poškozený motocykl přihlásil dne 24. 7. 2019 na svoji osobu na Magistrátu města Ústí nad Labem, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx, přičemž hodnota motocyklu ke dni prodeje poškozenému **292 500 Kč, tedy** na jiného převedl věc, která je výnosem z trestné činnosti spáchané v cizině jinou osobou, a spáchal takový čin ve vztahu k věci, která má větší hodnotu. Dle závěru znaleckého posudku znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel a movitostí činila hodnota motocyklu BMW S 1000 RR ke dni prodeje poškozenému 292 500 Kč. Při určení hodnoty věci soud vycházel z ustanovení § 137 a § 138 trestního zákoníku a prokázaná hodnota věci přesahuje hranici větší hodnoty, kdy ve smyslu citovaného zákonného ustanovení se větší hodnotou rozumí hodnoty věci dosahující částky nejméně 100 000 Kč a hodnota věci byla vyčíslena v souladu s ustanovením § 137 trestního zákoníku, tedy z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku v době a na místě obvykle prodává.
53. Rovněž subjektivní stránka každého výše uvedeného trestného činu byla naplněna, když všechny znaky skutkové podstaty jsou kryty zaviněním, a to minimálně ve formě úmyslu nepřímého (viz výše). K subjektu trestného činu, tedy k osobě obžalovaného, soud neshledal žádné zákonné předpoklady, které by vylučovaly jeho trestní odpovědnost. Soud dále dospěl k závěru, že

společenská škodlivost předmětného protiprávního jednání obžalovaného byla naplněna v takové míře, že i s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe vyjádřenou v ustanovení § 12 odstavec 2 trestního zákoníku a z ní vyplývajícího principu ultima ratio, je trestní odpovědnost obžalovaného zcela na místě.

54. **K osobě** obžalovaného **soud dále zjistil a vzal za prokázáno** opisem z evidence přestupků a opisem z evidence rejstříku trestů fyzických osob, že obžalovaný nemá žádný záznam.
55. Při **ukládání trestů** soud vycházel z obecných ustanovení § 37 trestního zákoníku a hodnotil všechny skutečnosti rozhodné pro druh a výměru trestu dle § 39 trestního zákoníku, posuzoval povahu a závažnost trestných činů z hlediska konkrétních chráněných zájmů, které byly činy dotčeny, způsobu provedení činů, jejich následků, přihlédl k okolnostem, za kterých byly činy spáchány a dále hodnotil osobu pachatele, míru jeho zavinění, přihlédl k pohnutce, záměru a cíli, kdy v této souvislosti je nutno zejména zdůraznit, že obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně cizího majetku konkrétních poškozených. Ke způsobu provedení činů soud hodnotí druh a povahu jednání jako znaku objektivní stránky skutkové podstaty trestných činů, dále intenzitu naplnění zákonných znaků charakterizujících způsob jednání obžalovaného, dále pak, že hodnota věci, ve vztahu k níž trestné činy spáchal, přesahuje (a to významně) hranici hodnoty věci rozhodné pro právní kvalifikaci, jak rozvedeno výše. K osobě pachatele soud hodnotí skutečnost, že se jedná o osobu páchající více trestných činů, osobu dlouhodobě legálně nezaměstnanou, která neplní své zákonné povinnosti a dopouští se přestupkového jednání, jak rozvedeno výše, proto obžalovanému nebyla přičtena polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku, tedy vedení řádného života před spácháním trestného činu. O míře zavinění je pojednáno výše, k tíži obžalovaného soud hodnotí tu skutečnost, že páchal trestnou činnost ze ziskuchtivé pohnutky, evidentně veden záměrem a cílem opatřit si finanční prostředky pro své potřeby. Polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 trestního zákoníku soud neshledal. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 trestního zákoníku soud vyhodnotil: dle písmene a) spáchání trestného činu po předchozím uvážení, které lze dovést ze způsobů provedení činů, dle písmene b) spáchání trestného činu ze ziskuchtivosti, dle písmene e) skutečnost že trestným činem porušil zvláštní povinnost (neplatil daň, neměl živnostenské oprávnění a v rozporu s § 4 odst. 2 zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, opakovaně přijmul hotovostní platbu převyšující 270 000 Kč – od N. a Š.), dle písmene n) spáchání více trestných činů. Délku trestního řízení, jakož i dobu, která od spáchání trestných činů uplynula, soud hodnotí jako přiměřenou. K osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele v době rozhodování o trestu soud neshledal žádné zmínění hodné skutečnosti za situace, kdy poměry se zásadním způsobem nezměnily. O dosavadním způsobu života obžalovaného je pojednáno výše. Soud přihlédl též k postoji obžalovaného k trestnému činu v trestním řízení, kdy obžalovaný neprohlásil svou vinu a neoznačil rozhodné skutečnosti za nesporné, neprojevil naprosto žádnou sebereflexi.
56. Na základě uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že obžalovanému je nutno ukládat trest **úhrnný** ve smyslu ustanovení § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy trest dle zákonného ustanovení, které se vztahuje na trestný čin ze sbíhajících se trestných činů nejpřísněji trestný, tedy dle ustanovení § 216 odstavec 3 trestního zákoníku, dle kterého je možno uložit trest odnětí svobody v rozmezí v rozmezí od 1 do 6 let.
57. Hledisku přiměřenosti trestní sankce ve smyslu ustanovení § 38 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku dle názoru soudu odpovídá svým druhem toliko **podmíněné odsouzení** k trestu odnětí svobody ve smyslu ustanovení § 52 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a **trest odnětí svobody** soud vyměřil při spodní hranici zákonné trestní sazby, nikoliv však v minimální výměře, tedy v **trvání 18 měsíců**, a tento v souladu s ustanovením § 81 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložil, to vzhledem k osobě a poměrům pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho

dosavadnímu způsobu života, jakož i okolnostem případu, kdy má důvodně za to, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho přímého výkonu. V souladu s ustanovením § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byla **stanovena zkušební doba v délce 30 měsíců**, kdy dle citovaného zákonného ustanovení je zkušební dobu možno vyměřit v rozmezí jednoho až pěti let, tedy pod polovinou zákonné trestní sazby, která se soudu vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rovněž jeví jako zcela přiměřená. Jestliže obžalovaný v průběhu zkušební doby, která počne běžet od právní moci rozsudku, povede řádný život a nedopustí se dalšího protiprávního jednání, po jejím uplynutí vysloví soud, že se osvědčil. V opačném případě se vystavuje nebezpečí, že již během zkušební doby podmíněného odsouzení bude rozhodnuto, že trest vykoná.

58. Na základě usnesení policejního orgánu s předchozím souhlasem státního zástupce zajištěny peněžní prostředky na účtech obžalovaného vedených jednak u Air Bank a.s., jednak u Fio banky, a. s. jakožto náhradní hodnoty. Dle sdělení Fio banky, a. s. byly na bankovním účtu číslo xxx zajištěny finanční prostředky ve výši 113 917,16 Kč a dle sdělení Air bank a. s. byly na bankovním účtu číslo xxx zajištěny finanční prostředky ve výši 10 000 Kč. Dále byla na základě usnesení policejního orgánu s předchozím souhlasem státního zástupce zajištěna jako náhradní hodnota také nemovitá věc obviněného – jednotka č. xxx, garáž, byt. z., zapsaná na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Ostrava, pro obec Ostrava, katastrální území Zábřeh nad Odrou, včetně podílu ve výši 1619/38594 na společných částech domu a pozemku.

59. V souladu s ustanovením § 39 odstavec 8 trestního zákoníku soud zvažoval uložení některého z trestů, které obžalovaného postihnou na majetku, neboť získal trestnými činy majetkový prospěch, a uložil obžalovanému **trest propadnutí náhradní hodnoty** podle § 71 odstavec 1 trestního zákoníku a to:

- peněžních prostředků zajištěných na bankovním účtu číslo xxx vedeném u Air Bank a. s. ve výši 10 000 Kč,
- peněžních prostředků zajištěných na bankovním účtu číslo xxx vedeném u Fio banka, a. s. ve výši 113 917,16 Kč,
- nemovitosti - jednotky č. xxx, garáže, zapsané na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Ostrava, pro obec Ostrava, katastrální území Zábřeh nad Odrou, včetně podílu ve výši 1619/38594 na společných částech domu a pozemku, čímž se stal návrh obhajoby na zrušení zajištění bezpředmětným.

60. Soud rozhodl o **nároku na náhradu škody**, se kterým se včas připojili poškození Marcel Ch. a Robert Š. prostřednictvím zvolených zmocněnců. Jelikož nárok na vydání M tovární značky BMW R NINE T R1ST a BMW S 1000 RR uplatňovaly vedle poškozených také společnost BMW AG a pojišťovna Continentale Sachversicherung A, Nürberg, byly tyto uloženy již v přípravném řízení na základě usnesení policejního orgánu do úschovy Okresního soudu v Ostravě. Řízení jsou aktuálně vedena u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 99 Sd 22/2020 a 99 Sd 24/2020 a jak prokazují připojené spisy, dosud nebyla skončena. Pokud bylo rozhodnuto o tom, že se M ukládají do úschovy, znamená to, že o vlastnickém právu existují pochyby a zároveň, že nárok uplatnilo více osob. Dle rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. 2. 2000 sp. zn. 7 Tz 189/99 [R 4/2001 tr.] *orgán činný v trestním řízení vyvstalé pochybnosti o právu k věci neodstraňuje prováděním samostatného dokazování zaměřeného jen na tuto otázku, které by jinak nemělo význam pro rozhodnutí ve věci samé*, jak poškození požadovali. S ohledem na uvedenou situaci není konečně vyřešeno, komu fakticky škoda vznikla. M byly dány na úschovy a poškození byli řádně vyrozuměni o tom, že své nároky mohou uplatnit v občanskoprávním řízení. K tomu došlo právě z toho důvodu, aby nebylo nevratně zasáhnuo do vlastnických práv kterékoli osoby (právnícké či fyzické), dokud nebude otázka vlastnictví definitivně vyřešena. Zároveň se ale jedná o otázku, která nemá význam pro

rozhodnutí v této věci, zejm. s ohledem na užitou právní kvalifikaci. Poškození stále mohou své nároky na M/náhradu škody uplatnit v občanskoprávním řízení, a právě z tohoto důvodu byli podle § 229 odst. 1 trestního řádu se svými nároky odkázáni. Poškození se podle občanského zákoníku mohli stát vlastníky M (nabytí od neoprávněného), protože proto splňují základní předpoklady, tedy že M (věc) nabyli v dobré víře, za úplatu a na základě platného právního titulu, avšak není již úkolem ani cílem trestního řízení otázku vlastnictví řešit a zodpovědět s konečnou platností. K náhradě škody pak nelze přistoupit za situace, kdy není jasné, komu bude M vrácena, o to víc, pokud ze spisů o soudní úchově vyplývá, že mezi poškozenými a německými společnostmi již probíhaly diskuse ohledně možného odkupu M. Co se týče dalších uplatněných nároků, jako je např. kupní cena komponentů a nákladů spojených s poskytnutím úvěru, pak tyto jsou zcela jasně svázány s vyřešením otázky vlastnického práva k M. Mimo výše uvedené odůvodnění výroku o náhradě škody soud k uplatněnému nároku nákladů a zaplacených úroků na úvěr poškozeného Ch. a tvrzení, že vznik těchto nákladů měl obžalovaný předpokládat, uvádí, že takovou konstrukci by bylo třeba odmítnout, neboť je čistě na kupujícím, jak si obstará prostředky na koupi věci, zda bude koupit financovat z vlastních zdrojů nebo prostřednictvím úvěru a na zvoleném způsobu financování nemá obžalovaný žádný podíl. Ač je běžné, že k nákupu motorových vozidel si lidé peníze běžně půjčují, nebylo by možné volbu poškozeného přičítat obžalovanému. O uplatněném nároku na náhradu nákladů poškozených potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení, včetně nákladů vzniklých přibráním zmocněnce, soud rozhoduje vždy samostatně po právní moci rozsudku a po jejich řádném vyčíslení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Ostravě. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Ostrava 26. listopadu 2021

Mgr. Petra Ritterová
předsedkyně senátu